Başyazar: Dr. Hikmet Kıvılcımlı

Sahibi ve Yazı İşlerini fiilen idare eden Suat Şükrü Kundakçı

Yazışma adresi: P.K. 354 İstanbul Tel: 27 02 33

Baskı: Vatan Matbaası

Abone: Türkiye: Dışarda:
Yıllık 12 TL. 24 TL.
6 aylık 6 TL. 12 TL.
İlân: Özel tarifeye göre

Sosyalist

DUŞÜNCE VE DAVRANIŞ GAZETESİ

YIL: 1 — Sayı: 6 ŞİMDİLİK ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR SİYASİ GAZETE 20 HAZİRAN 1967 Fiatı: 50 Kuruş

SUNAY ve SOSYALİZM

Anayasa 97nci maddesine göre; "Cumhurbaşkanı devletin başıdır,, Ama, bu BAŞ, ne bir sultandır, ne bir diktatördür

Tuğrul ATEŞ

Sayın Türkiye Cumhur başkanı Bay Cevdet Sunay, 27 Mayıs Devriminin 7 inci yıldönümü günü verdiği demeçte, —eğer bir yanlışlık yoksa,— aynen şöyle dedi:

«Anayasamız, bir zümrenin veya bir sınıfın Hakimiyet ve İktidarını öngören aşırı akımlara, yegâne Sosyalizme, Komünizme ve Faşizme Devletimizin kapılarını kapamış bulunmaktadır.»

Böyle bir sözün Türkiye Cumhurbaşkanı tarafından söylenilmiş olması ilginçtir. Ancak, şimdiye dek, yukarıdaki gazete haberi yetkililerce yayınlanmadığına göre, «Bildiri» sayılan sözleri bütün eni, boyu ile incelemek her düşünenin Anayasaca yüklenmiş hakkı ve görevidir.

1. — DEVLET VE SINIF HAKİMİYETİ

Türkiye'de, her önüne gelen kişi, bir «AŞIRI AKIM» lâfı tutturmuştur. Onların hepsini sıralamak, zahmetine değmez. Sayın Sunay'ın, anlayışına göre: «Aşırı Akımlar» nelerdir?

İlk cümlesinde: «Sosyalizm — Komünizm — Faşizm» diyor, sonraki cümlesinde, aradan Faşizmi çıkarıyor: «Sosyal Hukuk Devleti aşırı Solu Reddetmektir» buyuruyor. «FAŞİZM» in yerine «AŞIRI SOL» u geçiriyor.

Bu akımlar neden «AŞIRI» dırlar? Gene Sayın Sunaya göre: «Bir zümrenin veya bir sınıfın Hakimiyet iktidarını öngördükleri» için;, sayın Sunay, pratik asker, samimiyeti ile bu kanunu kesin koyuyor.

Ancak siyasal doktrinler, kişisel kanılar dışında bilimsel anlam taşırlar. Bilimsel TEORİ açısından: Sosyalizm de, Komünizm de «SINIFSIZ TOPLUM» ülküsünü taşırlar. Sosyalizm de, Komünizm de Kişi, Zümre ve sınıflar arasındaki çekişmeleri ve iktidar savaşlarını gidermek için, Sosyal Sınıfların kalkmasını amaç bilirler. Sosyalizm: yalnız Kapitalist sınıfının değil, İşçi sınıfının dahi, SINIF OLARAK kendi kendisini kaldırması doktrinidir.

Sosyal sınıf ve zümrelerin kalktığı bir Toplumda: «Bir Sınıfın veya bir zümrenin hakimiyet ve iktidarı» kendiliğinden yok olmuştur. Anayasamıza dayanarak, Türkiyede «Bir sınıf veya zümre hakimiyetini ve iktidarını» istemiyen Sayın Sunay, Komünizme veya Sosyalizme, hiç değilse bilim ve Teori bakımından, paralel düşüyor.

Sayın Sunay'ın, Devlet kapılarını kapamak istediği : «Zümre ve Sınıf Hakimiyeti» hangi düzenlerde vardır? «SINIF TOPLUMU» savunan düzenlerde. Sınıflı Toplum, Medeniyetle birlikte kurulmuş, batmış KÖLELİK ve DEREBEYLİK düzenlerinde, bugün hâlâ yeryüzünün üçte birini kaplıyan KAPİTALİZM ve FAŞİZM düzenlerinde «Bir sınıf veya Zümrenin Hakimiyet ve iktidarını» savunmuştur ve savunuyor.

Sayın Sunay'ın kendi yaptığı Anayasa tanımlamasındaki mantıksal sonuç budur. Anayasamız da, Cumhurbaşkanımız da: yalnız Faşizm değil, Kapitalizmin de karşısındadırlar, ve yalnız Sosyalizmin değil, AMACI bakımından Komünizmin da yanındadırlar. İnsanlar için bir Mantık ve Bilim varsa, söylenenden başka sonuç çıkarılamaz.

Öyleyse SOSYALİZM'e kapı kapamak nedir?

2. — EGEMENLİK VE ANAYASA

Türkiye Anayasası içinde, hemen her HAK bir KANUN'la kısıtlanır. Örneğin: «Özel hayatın gizliliğine dokunulamaz» (Anayasa, mad. 15) denir; ardından: «Hâkim kararı olmadıkça» kaydı düşürülür. «Herkes seyahat hürriyetine sahiptir» denir; ardından, hemen: «Bu hürriyet kanunla düzenlenir» şartı koşulur.

Böyle «Şartlı, kayıtlı», yâni kanunla kısıtlı bulunmıyan pek seyrek Anayasa haklarımızdan birincisi: «MİLLET EGEMENLİĞİ» hakkıdır:

«EGEMENLİK KAYITSIZ ŞARTSIZ TÜRK MİLLETİNİNDİR!» (An. M. 4)

Demek, her kim olursa olsun, hiç kimse, ve hiç bir kanun Türk milletinin egemenliğine karışamaz. «EGEMENLİK» yeni lâf: DEVLET KURMA, yolu ile İKTİDAR ve HAKİMİYET sürme demektir. Bugün yeryüzünde iki çeşit İktidar ve Hakimiyet var: Sosyalist iktidar Kapitalist İktidar. Türk Milletinin Egemenliği şartsız ve kayıtsız ise, (ki öyledir, Anayasa yazısıdır), Türk Milleti bu egemenliğini isterse SOSYALİST düzenle, isterse KAPİTALİST düzenle yürütür. Hatta, yukarıki Anayasa hükmüne kalırsa, Türk milleti Faşist veya Komünist bir İktidar dilese o iktidarı şartsız kayıtsız Hâkim kılmak Milletin bileceği iştir.

Öyleyse, Doktirin yasakları nereden çıkıyor?

(Devamı 2. sayfada)

İsrail neden savaşa mecburdu?

Sürtük Yahudinin çilesi

1 — İSRAİL: Emperyalizm tuzağı :

İsrail «DEVLETİ» : Yahudi için, çöl ortasında «Taşıma suyla değirmen döndürmek» tir. Emperyalizmin kışkırttığı reklâmlar ve ayarttığı milyarlarla, Yahudinin ekonomik dehası ve tutkun ülkücülüğü bir araya gelince çölde çok seraplar mucizeye benzedi. Ancak, her şeyin astarı yüzünden pahalı çıktı. Yahudi bunu son şoktan sonra da bilincine çıkarmazsa, daha çok çeker.

İsrail, Araplardan önce, ZORLA ümmet olmaktan çıkarıldı ve anaızın, gene zorla Kapitalizme sokuldu: Araplara karşı azılı MİLLET olmaya itildi. Weissmann gibi bir Siyonizm kurucusunun, ALMAN yahudisi oluşu, Hitlerin fırınlarda yaktığı bir Ümmeti, Prusya ağalarına özentili FUHRER'ler Milleti durumuna sokmakta etkiledi.

Yeryüzünde, tümüyle Devletlerin iplikleri pazara çıkıp, çoğu gölge - korkuluklar haline geldiği, Milletlerin (Ortak Pazar, Serbest Pazar, Kennedy Round, Nato, Cento, Sento etiketleri altında) silinmeye yüz tuttuğu bir çağda ne görüyoruz? Çölde bitkin arap, silâh zoruyla kaçırtılıyor, yerine yer den Mantar biterce bir İsrail Devleti kuruluyor. Yetmiş yedi buçuk millet dili unutturulup, ölmüş İbranice ezberletilerek bir millet yaratılıyor.

Niçin? diyenlere karşılık belli: «Yahudinin iyiliği» için. O da bir millet ve Devlet olmasın mı? Ve ilh. Olsun, oldu. Yahudi insanın en büyük çocuğu Marx: «Bezirgânı kaldırın, Yahudi kendiliğinden kalkar ortalıktan» diyeli 100 yılı aştı. Kapitalizmin göçtüğü yüzyılda bezirgânlığı diriltmekle Yahudi ne kazandı? İsrail insanına gidip sormalı.

Bin yıllar boyu her sosyal kasırganın önünde sürüklenen «Sürtük Yahudi» bir şey sanıp özendi. İçindeki Aşağılık Kompleksi yüzünden, ilkin o zoraki Devlete ve Millete dört elle sarılmaya kandırıldı. Emperyalizmin, 100 milyonluk Araba karşı, 2 buçuk milyon Yahudiyi fedai çıkarışını bir yana bırakalım. O çalışkan, sistemli, alçak gönüllü, kolayca alev alır yahudi insan için, bu çok pahalıya mal olan, Şatafatlı «İSRAİL DEVLETİ» ile yapılmış «iyilik» ürkütülen kurbağaya değdi mi? Konu bu.

2 — İSRAİL: Fakir Yahudilere göstermelik :

Binlerce yıllık çöl alınyazısını gökselikle sineye çekmiş Arap için her şeye katlanmaktan başka çıkar yol yoktur. Yahudi için iş öyle mi? Yahudi nice bin yıl. «Adanmış Topraktan yakayı sıyırmış, yedi iklim dört bucağın türlü eziyeti kadar, tadını da çıkarmış, sınangılı bir «sürtük» tür. İlk beş on yıl. Emperyalist «Hür Basın» ca şişirilen İsrail destanı, hayli işsiz, ezik, yoksul yahudiye coşkun rüyalar gördürdü. Soluk soluğa koştular. «Adanmış Toprağa.»

Balayı uzun süremedi. İsrail Cennetine adımını atan yahudi irkildi. Sosyalist peçeli emperyalist üretiminin kıyma makinesi içine kapılmış gibi oldu. İsrailden başka her yerde Yahudi altta güreşir pehlivan. Türkiyeyi gözönüne getirelim. Nazar boncuğu Yahudinin girmediği şirket ve devlet ve servet ve Siyaset ve Kiyaset kapısında hiç bir iş bitirilemez. Ekonomi temelimize. Finans - kapitalin özenle seçtiği Yahudi gözdeler şebekesinden, bir tek zengin Yahudi İsraile, turist olmıyarak yanlışlıkla düştü mü? Hayır.

Avrupanın, Asyanın, Amerikanın, Afrikanın Pasifik'in bir Yahudi milyoneri, Finans - kapital sırbasını bırakıp Filistin çöllerine Veysel Karânîliğe hazır için olsun, bir kaç günlüğüne göçmedi. Nice ortahalli Yahudi tanırız, merak edip İsrailin «Sosyalist» kapıcığından başını sokar sokmaz, tabanı ateşe değmişçe emeğin erdemlerinden yüzgeri etmiş, bir daha «Adanmış Toprak» hacılığına tövbeler eylemiştir.

Haksız mı Yahudi? Haklı. Her ülkenin, hele gerilerin (Egemen çevrelerde danışıklı olarak) kaynağını rahatça yemek dururken, kim İsrailde başını belâya sokar? Dangıl dungul İbranice kekeleyip, çöl Arabiyle bıçaklaşmaya koşar? Hem de niçin? Dünyada Sermayesini başka eballere savunduran Yahudi, başkalarının sermayesini savunmak için kurbanlık koyun olacak hal

İşte, her beş on yılda bir, ekonomi krizleri düzeniyle patlıyan İsrail cihanı altında bu cerahatin toplandığı son Savaş

(Devamı 3 üncü sayfada)

BAŞYAZI

Savaşa "Başlama,,

Mısır, Güvenlik Konseyinde açıkladı (30 Mayıs) Nasır, İstifa demecinde belirtti. 13 Mayıs günü İsrailin 17 Mayısta Suriyeye saldıracağı öğrenilmiştir. Amerika, Suriyeyi tehdit etmiştir, Sovyetler ilgisiz kalmıyacaklarını bildirmişlerdir. Bunları kimse düşünmüyor. Nasır neden Gazze'den Birleşik Milletler İvedilik Güçlerini (BMİG) çektirip İsraili kızdırdı, diyenler var. Oysa, Birleşik Milletler Genel Sekreteri U Tant 27 Mayıs günü Güvenlik Konseyine verdiği Raporda şöyle yazıyor:

«Belki burada, şurasını belirtmek yerinde olur ki, Birleşik Arap Cumhuriyeti Kuvvetlerinin kendi iradeleriyle 10 yıldır uzak durdukları bir bölgede, sırf ve yalnız Mısır yanında BMİG'leri (Mavi miğferliler) görevlenmişlerdi.

BM. Genel Kurul kararına uyularak, Mavi Miğferliler sınır çizisinin her iki yanında yer almış olsalardı, oynadıkları rol ister istemez sona ermiyebilirdi. Ne var ki, sınır çizisinin İsrail yanında Mavi miğferlilerin bulunmasına hiç bir vakit müsaade edilmedi.»

Demek 10 yıldır, Birleşik Milletlerin kararını, İsrail hiçe sayarken, Mısır tutmuş, Kendi sınırını her türlü İsrail taarruzuna karşı boş bırakmış. Doğrusu, Nasırın acelesine değil, 10 yıl sabrına şaşmalı.

İsrailin saldırı kararı öğrenildikten 13 gün sonra, 26 Mayıs gecesi Amerika, Sabah 3 te de Sovyetler: Mısıra, sakın savaşa BAŞLAMA ihtarını çekerler. Aynı ihtar, İsraile de yapılmış mı? Bilinmiyor. Bilinen: İsrail 10 gün sonra (5 Haziranda Saldırıya BAŞLADI. Nâsır diyorki:

«Düşman, Arap Cumhuriyetinin bütün askerleri ve sivil hava alanlarına aynı anda hücum etti. Bu hâl, düşmanımızın, bizden gelecek herhangi bir tenkiye karşı kendi göklerini korumak için, kendininkilerden başka kuvvetlere dayandığını ispat etmekteydi.» «İngiliz ve Amerikan işaretlerini taşıyan uçakların gilpegündüz Suriye ve Mısır cephelerine akınlar yaptıkları da isnat edilmiştir.» «Herşeyden önce, Doğudan beklenen düşman, Batıdan geldi.» «1956 tecrübesinden ders aldığı için Emperyalizm bu sefer oyununu gizlemiye çalışmıştır.»

Gizlemiye de çalışmamış, sadece insanlığın gözünün içine baka baka yalan söylemiştir. Emperyalizmden bu beklenir. Artık o, Hitler kadar bile haber vermeksizin, 3 kat üstün kuvvetle saldıracaktır.

Yalnız bir şey var: eğer Arap, daha önce savaşa başlayıp, harbi İsrail Topraklarına götürseydi, Emperyalizm, hava üstünlüğünden yararlanamıyacaktı. Kışkırttığı İsrail'i, kendi uçaklarıyla kıramıyacaktı. Başa baş kalan İsrail, Araptan dayak yiyecekti. Bu şartlar altında, Araba savaşı başlatmamak, arabın ellerini kıskıvrak tutup, İsraile dayak attırmak olmuştur.

Bu oyunda Emperyalistlerin çıkarı açık. Sovyetlerin Araba savaşı başlatmamakla, dayak attırmak istiyeceklerini akıl almıyor. Öyleyse?

Emperyalizm, Kore ve Vietnam'dan sonra yeni bir savaş metodu buldu. 38 saat içinde 3 ülkeyi yangın yerine çeviriyor. Sonra, «ben vurmadım» deyip İnsanlık mahkemesi önünde eşkiya kurnazlığı ile «Mekân şahidi» gösteriyor. Sovyet gemilerinin, Akdenizde Amerikan donanmasını «Adım adım takip» etmeleri buna mı belge olacaktı? Gidiş Cihan Savaşını önler mi, çağırır mı? Emperyalizm çok rahat, «Güpegündüz» korsanlık ediyor.

— SOSYALİST —

Vatan Partisi Genel Başkanı

Dr. Hikmet Kıvılcımlı ile konuşma

Ozan SALLANTI

1. SORU. — Vatan Partisinin yeniden faaliyete geçeceği söyleniyor. Doğru mudur?

1. KARŞILIK. — Vatan Partisi hiç bir zaman «faaliyetsiz» kalmamıştır.

2. SORU. — Vatan Partisinin hukuki durumu nedir?

2. KARŞILIK. — Vatan Partisi 1954 yılı faaliyete resmen geçti. 1957 seçimlerine katılınca, üyelerinden yalnız 40 kişi kadarı hakkında, önce: «DİNİ SİYASETE ALET ETMEK», sonra: «KOMÜNİZLİK» isnatları ile, Amerikan Dış Bakanı Dullas'ın tam Türkiyeye ayak bastığı gün, gazete baş sayfalarında ağıza alınmıyacak iri başlıklar ve Resimlerle, sansasyonel bir dâvâ açıldı. İstanbul 2. inci Ağırceza mahkemesi 2/3/1961 gün ve 961/48 sayılı hükmüyle bütün VP üyelerini beraet ettirdi. Beraet, Temyiz I inci Ceza dairesinin 7/10/1961 gün ve 2308/2709 sayılı ilâmı ile tasdik edilerek KAZİYYEİ MUHKEME oldu.

«İstanbul Emniyet Müdürlüğü 1/B şubesinin 30/12/1957 günlü, 41720 sayılı YAZISI ve İstanbul C. Savcılığı BASIN BÜROSUNUN 957/2245 sayılı TALEBİ üzerine, Cemiyetler kanunu 1,9.33 üncü maddelerine tevfikan VP sinin MUVAKKATEN faaliyetten menine ve eşya ve emvalinin muhafaza altına alınmasına I. inci SULH CEZA mahkemesinde verilen KARAR'ın, isnad edilen suçtan BERAET hükmünün kesinleşmiş bulunmasına binaen KALDIRILMASI, İstanbul 2. inci Ağırceza Mahkemesinde İTTİFAKLA karar verildi.»

Bu karar 18/6/1966 günü «ASLINA UYGUN OLDUĞU TASDİK EDİLEREK» Vatan Partisi Genel Başkanlığına, 11/7/1966 günü tebliğ edildi.

3. SORU. — Türkiye ve Dünya gerçekleri önünde, VP ne şekilde yararlı olabilir?

3. KARŞILIK. — Bugün herkesin ağzında dolaşan: «İKİNCİ KUVAYIMİLLİYE» seferberliğine, DEMİR ÇARIK DEMİR ASÂ yürüme ülküsünü, kürsülerden hayata indirerek, İşçi, Köylü ve Aydınlarımıza dürüstçe benimsetmek.

«Bu mübarek İktisadi ve sosyal Kuvayımilliye seferberliğimizin güdücü RUHUNU, - başta işçi sınıfımız gelmek üzere, - câhil, âlim, köylü, şehirli.. Bütün değer yaratan, iyi niyetli vatandaşların, tamamiyle AŞAGIDAN GELME ve tamamile SERBEST (TEŞEBBÜS + TEŞKİLAT + KONTROL) larında bulmak, ve bu emelle, bütün organlarda BİLFİİL MÜSTAHSİLLERİ çoğunlukta görmek, yarımız olan KADINI ön safta bulmak, GENÇLİĞE sonsuz inanmak» (Vatan Partisi Anatüzüğü, madde 2/D)

Şekliyle.

4. SORU. — Vatan Partisinin yurdumuzdaki Siyasi Partiler, özellikle TİP önünde tutumu ne olabilir?

4. KARŞILIK. — Vatan Partisinin 1954 yılı Partice onaylanan «GEREKÇE» sinde aynen şöyle yazılıdır:

«İşverenler kanadıyle Türkiyeyi ilerletmek istiyen Partilerin, memleketi sahiden ilerletmek gayelerinde samimi olmalarından başka bir şey istemiyoruz.

Ancak, Vatan Partisi o kanadın Türkiyeyi Cennete çevireceğine inanmıyor. Bu kanaat kuru iddia değildir. Ve ilh...» (KUVAYI MİLLİYECİLİĞİMİZ, s. 7)

5. SORU. — TİP te burjuva kanadından mıdır?

5. KARŞILIK — Küçük — Burjuva.

6. SORU. — Vatan Partisinin SOSYALİZM anlayışı nedir?

6 KARŞILIK. — Bilimsel Sosyalizm DOGMATİZM (NASSI KAATI'cılık) değildir. Batıda Sosyalizm adı verilen şey Türkiyede İKİNCİ KUVAYIMİLLİYECİLİKTİR.

7. SORU. — TİP varken, ve bu Parti bugün Solu temsil ederken, yeni bir Parti kurmak. «Solu bölmek» olmaz mı?

7. KARŞILIK. — Şöyle sorsaydınız: «Vatan Partisi varken, solu temsil edecek yeni bir parti kurmak Solu bölmek için değil miydi?» daha doğru olurdu. Çünkü, hattâ bir «Komünist Partisi» kurulacağını, VP aleyhine gizli tahkikat yapılırken öğrenmiştik. VP ise, yeni bir Parti değildir. Türkiyenin en eski resmi biricik doktrin Partisidir. «Sol»un Parti ağızlarında değil, Halkın gönlünde temsil edilmesi önemlidir.

8. SORU. — Bazı kimseler, 1957 yılında Vatan Partisi denemesini yersiz ve zamansız buluyorlar. Ve bu davranışın Sol hareketi geliştirmeyip, ona hatta darbe indirdiğinizi söylüyorlar. Sizin kanaatiniz nedir?

8. KARŞILIK. — Vatan, Partisi «ZAMANSIZ» değil: 29/10/1954 günlü «YERSİZ» değil: aziz Türkiye Toprağında, «DENEME» değil: Davranış ve Düşünce DOKTRİNİ koymuştur. Şimdi, çeşitleri hiç te azımlık olmıyan «BAZI KİMSELER» o doktrinden erkekliğini gidermiye çalışarak, - KAÇAKÇILIK ediyorlar.

1957 yi nereden çıkarmışlar? 1954 «Cemiyetler kanunu»un içinde Parti kurmanın ZAMANI ve YERİ için Finans-kapital gizli servislerinden İZİN almak maddesi yoktu.

Demek, DP'nin Amerikadan para kopartma şantajı ve Dullas'ın Ankaraya gelişi değil de, Sol hareket'in kendisi kendisine «DARBE İNDİRMİŞ!» Bu yakışıklı «TEORİ»nin patentini CİA'dan «Bazı kimselerin» hangi «YER ve ZAMAN» da aldıklarını, bizden sormayınız.

9. SORU. — Yanılmıyorsam, önce VP sini kurmak istediniz. Sonra, bilmiyorum neden, TİP'e girmek için müracaat ettiniz. Tezat teşkil bu davranışların sebebini açıklar mısınız?

9. KARŞILIK. Sebebi tek sözler «NÖTRALİZE» olmamak... Tekrar edeyim: Vatan Partisi 1954 den beri kuruludur. Ayrıca kurulmıya ihtiyacı yok. Kişi olarak TİP'in temiz ülkücüleri tarafından nasıl ısrarla çağrıldığımı, «Solu bölmek» görevinden habersiz olanları uyarmıya ve haberli olanları da «Kaçakçılık komplekslerinden» kurtarmıya nasıl çalıştığımı «TEZAT» sayıyorsanız, gerçekliğin diyalektiğine bağışlayın.

Sayın Tunçkanat'ın eline geçen mektuptaki «Nötralize etmek» işini üzerlerine alanlar başka kapı çalabilirler.

10. SORU. — Malatyadaki Kongreye katılmanız tartışmalara ve hatta dedikodulara sebep oldu. Sonra sizin adınıza «Kıvılcımlı grupundan» bahsedildi. Bunun hakikat derecesi nedir?

10. KARŞILIK. — Malatyada gizli bir kongre yapıldığından haberim yok. Oraya da kendiliğimden, ve gözlem hakkımı kullanmaktan başka hiç bir eğilimle gitmediğini bilenlerin telâşı başka. Vatan Partisi doktrininden kaçakçılık edenleri suçüstü yakalıyanlara belki «Kıvılcımlı grupu» denilmiş olacak... Olur böyle şeyler.

11. SORU. — Sizi, Vatan Partisini yeniden faaliyete geçirmiye iten nedenleri söyler misiniz?

11. KARŞILIK. — Beni değil, dürüst TİP'lileri iten nedenler sayılamıyacak kadar çok. Statü bakımından: TİP Programının bir eklektizm Bâbil kulesi (yamalı bohça), TİP Tüzüğünün Avukat-kıran bir «Gayyâ kuyusu» oluşu var. Davranış bakımından: bir kaç Önder-Führer'in yukarıdan poz kesen intihar histerileri, buna tüy dikiyor.

Yenilen

Arap Sosyalizmi Değil Mısır Şovenizmidir

O. Müstecaplıoğlu

Arap milletlerinin İsrail karşısında askerî bir yenilgiye uğradıklarını herkes kabul ediyor. Fakat bunun nedenlerini araştıranlar çeşitli düşünceler öne sürüyorlar.

Bizim sözde mukaddesatçı, gerçekte emperyalistlerin çanak tutucusu çevrelerimize göre de, Nâsır'ın yenilmesine sebep; Mısır'da sosyalizmi tatbik etmek istemesi imiş. Bu çanak tutucularına Nâsır düşmanlığı yaptıran; Nâsır'ın sosyalist oluşu değil, emperyalizme karşı oluşudur. Bu sözde mukaddesatçıların da gayet iyi bildiği gibi aslında Nâsır ne sosyalisttir, ne de Mısır'da sosyalizmi tatbik etmek istemiştir.

İktidara geldiği günden beri Mısır işçi sınıfının uyanmasına ve örgütlenmesine engel olan ve inkılâpçı aydınlara ve işçi liderlerine olmadık eziyetler eden Nâsır; iç ekonomik zorluklara düşünce ve emperyalist devletler tarafından sıkıştırılınca zaman zaman sosyalizme ve sosyalist bloka doğru eğilimler göstermiştir.

Arap Nasyonalizmi iddiası altında yatan fırsatçı ve dar görüşlü politikası Nâsır'ı, emekçi Arap halklarının yararına olmayan bir Mısır şövenizmine sürüklemişti.

Emperyalizme karşı gösterdiği direnme ve cesaret de kendisine, sosyalizmi istediği gibi tahrif etme hakkını vermez. Büyük sosyalist devletlerin Nâsır'ı bu konuda uyarması ve tuttuğu yolun çıkar yol olmadığını kendisine anlatmaları gerekirdi. Bu yapılmadı. Yalnız yardım etmekle yetinildi ve işler oluruna bırakıldı.

Mısır'ın; emperyalistlerin öncü kuvveti İsrail karşısındaki yenilgisi ve durumu, oportünist ve modern revizyonist çevrelerin ve davranışların da suratına inen bir silledir.

Gerçek sosyalizm ve gerçek milliyetçilik asla mağlûp edilemez.

BELLİ

AŞIK: Hüseyin ÇIRAKMAN

Bir âciz insanım her şeyden mahrum.
«Aman uyanmasın!» diyenler belli
Medeni insanlar Ay'a giderken
Bizi çok geride koyanlar belli

Asırlarca nenni ile uyuduk
Boş geçen zamandan elimiz yuduk
Bir şey kazanmadık, gene buyuduk
Kuru yerde koyun yayanlar belli

Bir ses geldi uyuduğumuz topraktan
Uyan, çalış, kazan, vazgeçme haktan
Hayalde olanın var ile yoktan
Rüyâyı tersine yoranlar belli

Çırakman'ım uyuyanlar uyanır,
Kargalar öterse kocunur yanır
Koca türk milleti hasmını tanır
Kör idip gözümüz oyanlar belli

Ağırnaslı'ya kim kıydı?

Çökmek üzere olan güdücü sınıfler, SOSYAL ölçüde hakla çıkamıyacaklarını anladılar mı, KİŞİLERİ yıldırma davranışından medet umarlar.

Zorbalığın MODERN biçimi Faşizmdir. Parababalarının lüksü uğruna bırakılmış İŞSİZLER ORDUSU içinde cepleri kadar ruhları da züğürt yarı serserileri kiralar. Hoşa gitmiyenleri dövdürtür, öldürtür.. İktidara çıkınca, işkence kamplarında insan yakma fırınları kurar.

Musolini ve Hitler, yaptıklarının alnından ceza (elcezâ'ü min cins el amel) görünce anlaşıldı: Açık zorbalığın YENİLGİYE MAHKÛM olduğu, 2 nci Cihan Savaşıyla ispatlandı.

Zorbalığın bir de Antika biçimi vardır. Nemrut ve Fir'avun çağının artığı olarak Taşramızda egemendir. Eşraf ve Hacıağalar, ellerini sıcak sudan soğuk suya sokmazlar. İki günlük uzaktaki, «Eşe, dosta»: elde tespih, dilde dua misafir giderler. Geride, düşmanlarını pusuya düşürtüp, öldürtürler; kızdıkları memurun evini taşlatırlar, gece yolunu kestirirler, çoluk çocuğuna tecavüz ettirirler. Bunları yaptıranın kim olduğunu herkes bilir. Kimse söyliyemez. Yapan dahi, mahkûm olur. Açıklıyamaz. Müteğallibe, «Mekân Şahidi» göstererek, mahkemede «masum» olduğunu ispatlamıştır.

Bugün Emperyalizm, o Antika zorbalık metodlarını deniyor. Çok cılız milletlere «İSRAİL» maskeli saldırılar yapar, Birleşik Milletleri «Mekân Şahidi» gösterir. Çok güçlü ülkelerde Kennedy gibi Cumhurbaşkanlarını kim vurduya getirir. İkisi ortası ülkelerde, Zorbalık işlemlerini KOMÜNİST TEMİZLEMEK biçimine sokar.

Yunanistan'da Lambrakides'i motosikletle öldürttü. Dünya duydu. Türkiye'de aynı şeyi yaptı, hem herkes duydu, hem hiç kimse duymadı. Oyun iki kişi üzerinde oynandı:

1 — GAZETECİ İLHAMİ SOYSAL: Hergün, belirli saatte, evinden çıkıp arabaya bindiği yerde, bir otomobille kaçırıldı, yaralandı.

2 — AVUKAT NİYAZİ AĞIRNASLI: Hergün, belirli saatte, evinden çıkıp arabaya bindiği yerde... MOTOSİKLETLE çiğnenip, kafa ve bacak kemikleri kırıldı. Bunu işiten «ÇIK-

(Devamı 2'nci sayfada)

MAO'NUN DİREKTİFİ

Pekin duvarlarına asılmış afişlerden Japon gazeteleri şu haberi almışlar:

Mao, 29 Nisan günü Parti için şu teşkilâtlanma direktifini vermiş:

«1952 yılındanberi Partimiz kendisini yığınlardan tecrid etmiştir. Bu, Kültür İhtilâli sırasında değiştirmemiz gereken bir durumdur. 1952 yılındanberi, Partiye karşı ilgisizlik gösteren yığınlarla Devletin yapısı arasında yeniden bağları kurmak en yüksek önemi taşır.

«Kültür Üzerine Deneme (Liu Şao Şi'nin direktifleridir. Mao'ca mahkûm edilmiştir), yaptığı etki ile, Parti üyelerinin ve Gençlik Teşkilâtlarının yığınlardan kopmalarına sebep olmuştur. Artık yığınların kendi kanıları yok. Kendileri, Parti makinesinin uslu birer âleti haline gelmişlerdir. Ülke içindeki yığınlar, Partinin ve Gençlik Teşkilâtlarının yeniden itibar kazanmalarını çarçabuk kabul etmiyeceklerdir. Bu yeniden itibar kazanmanın altı ay veya bir yıl süre içinde yapılması yeterli olacaktır.

Sonradan, çoğunluğu iyi eleman olduklarını göstermiş bulunan bir çok teşkilât kadroları ve üyeleri, alınmış kültürel kararlar bir yana atılmışlardı. Bir yana atılmış kadrolardan kimileri artık işlerinin başına geçmişlerdir.»

DÜNYA OLAYLARI

İSRAİL SAVAŞI

Alman Emperyalizmi «YILDIRIM HABİ»ni icat etti. Boynu kırıldı. Amerikan Emperyalizmi «ŞANTAJ İHTİLÂLLERİ» ile «ŞANTAJ HARPLERİ» ni icat etti. CİA istediği yerde 24 veya 48 saat içinde bir «SAVAŞ» yahut «İHTİLÂL» patlatabiliyor.

Amerika Vietnam'da batak hesabına gömüldü. Hesapçı Yahudi (milyarder) Amerika homurdanıyor. Yahudiden hesapçı İngiliz, Amerikan kuyruğundan sıyrılıp, Avrupanın başına kaymak istiyor. Bir İsrail savaşı: Amerikalı yahudi milyardere Vietnam'dan daha «SENPATİK» gelecek: Ortadoğu arabından kuyruk acısı çeken İngilizi Amerikan dümen suyuna çekecek. İnsanlığın dikkati, insan gücünü Destanlaştırmış Vietnam'dan. Silâh tekniğinin zaferi üzerine çekilip yıldırılacak. Üçüncü Dünyada, Uzak Doğudan sonra Yakın Doğu'da dahi SOSYALİZM çabasını ürkütecek... Emperyalist sanayie, ekonomi bunhranını sinsileştiren yeni Savaş malzemesi siparişleri sağlıyacak... Şantaj ihtilâllerinin ve Savaşlarının amacı bu.

Aracı da şu: Amerika kendisinin savaşabileceğine değil, karşısındakinin savaşamıyacağına güveniyor. Sovyetler Kore'de Küba'da. Vietnam da olduğu gibi Araplarda da nükleer savaşı göze alamaz, diye İsraili saldırttı. Namuslu mahalleliyi sindiren Fâhişe-Külhanbey taktiği. Kendi hâlinde ehâliyi ve köylüyü yıldıran mütegallibe gözdağı. Ajans bildiriyor:

«İsrail radyosunda konuşan Kara Kuvvetleri Komutanı Korgeneral Hayim Hertzong, titrek bir sesle: «Eski Kudüs alındı. Yahudilerin 2 bin yıllık rüyası gerçekleşmiş, demiştir.»... Çeteciliği Yahudilerden öğrenen Fedayin liderlerinden Şefik El-Hut, daha önce şunu söylemişti: «İsrailliler, Filistinden 3000 yıl sonra vazgeçmiyorlar da, biz niçin 20 yıllık bir işgal üzerine Filistinden vazgeçelim?». Hertzong aktörünün sesi titremese, insan inanacak.

Arapla yahudi arasında ne var? Dil ve Irk bakımından: Yahudi de Semittir, Arap ta. Kültür ve Din Bakımından: Yahudinin museviliği de İbrahim'den gelir. Arabın Müslümanlığı da... İsrail-Arap çatışması oyun. Emperyalizm, nereden ayrılmak zorunda kalırsa, orada insanları 2 düşman kampa ayırıp, sömürüsünü sağlar: Koca Hindistanı ortasından üçe bölüp, Pakistan Hindli düşmanlığını kışkırttı; küçücük Kıbrıs'ta üsleri sıkışınca, Rumlarla Türkleri kanlı bıçaklı etti. Arap dünyasında Satılık Şeyhlerle Milleti birbirine düşürmek yetmedi: Arabın belinin ortasına İsrail kamasını soktu. İnsanları BÖL VE HÜKMET!

Yaşlı yahudi bile, J.N Gurgand'a şöyle yakınıyor: «Artık biz, Ulu Devletler arasında bir bozuk para, bir av hayvanı olduk!» Savaşta Arap ölüyor da, Yahudi sağ mı kalıyor? Tarihte Yahudi: orijinal medeniyetler arasında paytak gibi kullanıldı. Şimdi Emperyalistler arasında paytak... Arap Tarihte Orijinal Medeniyet yarattı. Toprağından ayrılamıyan 1917 yılı Filistinde Yahudi 100 kişide 3 idi. 1948 İsrail Devleti 1,5 milyon Arabı kaçırttı, yerine 1,5 milyon Yahudi topladı. Hitler 3 milyon Yahudiyi boğazlamış ta ondanmış... Fedayin, Batı Gazetecisine soruyor:

«Anlaşılmıyor Avrupalıların Yahudilere karşı yaptıkları canavarlıkların cezasını, 1947 ye dek Yahudilere iyilik eden Filistin Arapları neden ödesin?

«Kanada, Avusturalya gibi ülkeler, Filistin sığınmacılarını kabul etmek teklifinde bulunuyorlar. Bu teklifi Yahudilere yapsalar ya!»

O Yahudi ki İsa'dan önce 2300 yılı Iraktan Mısıra göçmüş, Musa ile Mısırdan kaçmış, 720 yılı Ninive'e, 588 yılı, Babil'e sürülmüş. İsa'dan sonra 70 yılındanberi darmadağın edilmiş... Bunlarda Arabın suçu ne? Arap toprağından bir yere ayrılmamış. Şimdi Emperyalizm, Yahudi ÜMMET'ini, acı güçlü 2,5 milyonluk bir yıldırım MİLLET yapsın. Dün yaktığı 3 milyon yahudinin yağından sabun çıkarmış Naziler Batı Almanyasını Yahudiye DOST etsin. 1400 yıl önce, Medine topraklarına ipotek koymuş 2 yahudi oymağını koğduğu için, «kızgın demirle dağlattığı» Arabı, Yahudiye ezeli DÜŞMAN etsin...

Bu kahpece kanlı Emperyalist provokasyonlarını hâlâ Arap-İsrail Savaşı savan insan kafası, esrar kabağı bile olamaz.

KÜBA: FELEĞE MEYDAN OKUYOR!

Kendi namusuna Sadık (Fidel) Kastro, Olayların gözünün içine bakmaktan korkmuyor. Şimdiyedek olan başarılarının sırrı burada. Şimdiden sonra, başarısızlığa da uğrasa, şairin: «Gaalip sayılır bu yolda mağlup!» dediği yol acısı da... buradadır...... Ölecek mi? 3 milyar yaşıyan - ölü arasında «alırda ölen bir deve» olmak istemiyor. Ölürken de yanarak insana ışık veren kor olmak istiyor.

Küçücük Kübanın Devler ortasında davranışı budur. Amerikan Emperyalizmi gırtlağına oturmuş. Yantığı blokûs (kuşatma) ile Küba ekonomisini kıyasıya boğuyor. US Amerikada ve Orta Amerikasında dolar âşığı Komandolar (emperyalist aylıklı korsanlar) ikide bir Küba kıyılarına çıkartmalar yapıyor. Küba toprağına yuvalanmış Amerikan hava-deniz üsleri. durmaksızın provokasyonlar kışkırtıyor.

A.D.T. (Amerika Devletleri Teşkilâtı) denilen şey: Amerikan US doları ile satın alınmış irili ufaklı Orta ve Güney Amerika Hükümetleri. Kendi milletlerini Küba'ya karşı sözde «haklı» bir Haçlılar Seferine kandırmak için, sakallı gencin ağzından çıkan her sözü bir suç belgesi gibi dosyalarına yığıp, saldırganlıkları için fırsat kolluyorlar.

Yalnız Emperyalist düşman mı? «Dostlar» da, eksik değiller. Kruşçef manyağı, bir füze yolladı, bu füzeleri sormadan geri çekti. Kübanın başına Volkan yağacaktı. İki yıl önce Kızıl Çin, kendi şartlarıyla karıştırarak, Küba silâhlı kuvvetleri içinde çince «Propaganda» lara kalkıştı. Kastro, bozuşmayı bile göze alarak Kübanın Çin olmadığını anlattı. Sovyetler «Barış içinde bir arada yaşama» dediler ya, en aşağılık faşizm veletlerini bile adam yerine koyar ve sanki Küba'ya daha iyi saldırsınlar diye, destekler oldular. Kastro, Sovyet güdücülerinin: «Gerici ve oligarşik Lâtin Amerika Hükümetlerile aşnalışma» oluşlarına acı acı çattı.

Bütün Amerika milletleri, bir avuç US Amerikan Şirketine karşı dağa çıkmış dövüşüyor, ölüyor, öldürülüyor. «Akıllı» Komünist Partileri, nerdeyse, - Ali Kemalin Mustafa Kemale dediği gibi, - dövüşenleri «Dâği'ler, Bâği'ler» sayacaklar. Kastro, geçen Mart, «Venezüella Komünist Partisinin bozguncu davranışı» suratına çalıverdi. Bu taş, Venezüella Komünist Partisi kadar, onun ardında öteki Lâtin Amerika Komünist Partilerine ve hepsinin gerisindeki Sovyet Komünistlerine atılmıştır.

Köylü kardeşlerimiz gibi: «Ölümden öte köy yok» diyor Küba. Devekuşu gibi, avcı önünde gözlerini yumamıyor. Kastro Amerika milli Mücadelecilerini tutsa da, tutmasa da Dolar Emperyalizmi almış yanına Lâtin finolarını: «Kastro'cu ayaklanmıya karşı savaşı koordine etmek» (ortakça düzenlemek) için plân kuruyor. Geçen Nisan ayı, Punta-del-Este'de ADT nin Başkanlar Konferansı oldu. Orada yalnız Meksiko, Montevideo ve Şili - Santiyagosu, Küba'ya karşı hemen silâhlı saldırı yapılmasına yanaşamadılar. «Devletlerin içişlerine - karışmamak» prensip değil mi ydi?.. Ama, Petrol Şirketlerinin kulları, Karabaş güdücüleri haşıçektiler: ADT'nın Başkanlar toplantısına «Elle tutulur: Konkret tedbirler» alınmasını önerdi.

Sen «Barışçıl Koekzistans» (Emperyalizmle Sosyalizmi bir arada yaşatmak) istiyorsun. Eloğlu seni yaşatıyor mu? Amerika, Sovyetlere yeşil masa başında: Evet, Barış, diyor. Arkada, kıstırabildiği küçük Milleti masanın altında doğruyor. Vietnam'ın kadınını, çocuğunu füzelerle yakıyor: BARIŞ İÇİNDE!.. Kastro bu durum karşısında şöyle konuşuyor:

«(Barış içinde birarada yaşamak) Küçük büyük bütün ülkelerin toprak bütünlüğünü, egemenliğini ve bağımsızlığını garanti» ederse, ne iyi. Etmezse: Hâlâ Barışçılık iddiası «Proletaryanın (İşçi sınıfının) uluslararasıcılık prensiplerine» aykırıdır. Kendi kendimizi aldatmıyalım.

Bir aydır Küba gazeteleri lâfta kalınmadığını açıklamaktan çekinmiyorlar. Kumandan Guevara imzalı son belge şöyle diyor:

«Amerikan Emperyalizminin kuvvetlerini dağıtmak zorunda bırakılması için.. Lâtin Amerikada yeni Vietnamlar yaratmak gereklidir.»

Geçen Perşembe Havana'da Küba Komünist Partisi Merkez Komitesinin yayınladığı bildiride «Venezüella Devrimine yardım eden» kübalılarla «Küba halkının ve Küba Komünist Partisinin dayanışması» istenmiştir.

Amerikan Emperyalizmi Uzak ve Yakın Doğuda ektiği yangınları, kendi evinde (Amerikalıların Amerikasında) biçecek mi?

VİETNAM'DA

Emperyalizm yüksek tekniğine güveniyor, Vietnamı: İnsan gücüne. Yeri köstebek yuvası edip, yaprakla örnerek dövüşen Vietnamlıyı Amerikalı nasıl izlesin? Sayın burjuva Bilgini, önce Tahtakurularını kullandı. Aç hayvancıklar, yeraltında ki insan kokusunu aldılar mı deliye dönüyorlar. Yetmedi.

General Elektrik firması 9 kiloluk tazı - makineleri yaptı. Bu makine - tazılar yeraltındaki insanın çıkardığı amonyak ve karbonu havadan koklayıp kapıyor. 150 kilometre çabuklukla uçan helikopterler makine-zağarla izlediği noktaya bombardımanları çağırıyor.

Bir kusurları var. Makine tazılar 405 türlü kokuya karşı çok hassas. Sığınakta kaç Vietkong olduğunu, saklananın Kadın mı, çocuk mu bulunduğunu kestiremiyor. Emperyalist ölecek insana değil, harcadığı malzemeye acıyor, kalabalık nüfuslu yerlerde zağarın burnu tıkanıyor. Ayrıca düşmanı dosttan ayıramıyor.

Buna karşı Hürriyet seçiliyor: «Hür bombardıman bölgeleri» belirtiliyor. Orada kımıldıyan, kim olursa olsun. «Komünist» sayılıp köpeklere yedirilecek.

SOSYALİZM KONFERANSI

Arap dünyasında SOSYALİZM üzerine ilk seminer Mayıs sonunda Cezayir'de açılacaktır. Katılacak heyetlerin ileri gelenleri şunlardır.

CEZAYİR'den Abdül'aziz Buteflika (Dışişleri Bakanı) BİRLEŞİK ARAP CUMHURİYET'inden: Kemaleddin Rifat (Başba'kan yardımcısı). SUDAN'dan: Şeyh Abdürrahman ve Abdülhalik Mahcub (Komünist Partisi Genel Sekreteri). SUUDİ ARABİSTAN'dan: Abdullah Tariki (Hidrokarbür: Petrol soruları uzmanı). LÜBNAN'dan: Kemal Canbulat (Sosyalist Partisi Başkanı) ve 7 başka mümessil. GÜNEY YEMEN'den: Abdülhalik Mekani (G. Y. Kurtuluş Cephesi Genel Sekreteri.). FAS'tan : Halk Güçleri Milli Birliği. SURİYE, ÜRDÜN IRAK, KUVEYT. BAHREYN, FİLİSTİN Heyetle temsil edilecek. İsrail Provokasyonu taşı ile bu kuşta vurulmak istenmiştir.

EKONOMİ POLİTİK

İngiliz Ekonomisi ve Politikası

Yazan: İKTİSATÇI

Şurası çürütülmez bir hakikat: İşveren sınıfı Sosyalizm olmasa yaşıyamaz. İşçi Partileri, burjuvazinin en AKILLI kanadıdır.

İngilterede, Muhafazakâr Partinin çıkarına ve aklına gelip te elinin varamadığı işi İşçi Partisi üzerine alıyor. İngiliz İşçi Partisi Lider Wilson'un son Amerika (Kanada ve US) gezisi bu «hakikati» bir daha ıspatlamak ve uygulamak içindi. Arap-İsrail Savaşı, şimdilik o genel «Hakikat»ı, az gıcık'lırdı, ama, özel olarak en parlak biçimde (Doğu Akdenizde Arabı kalleşçe havadan bombalıyarak) uyguladı.

Gezinin amacı kalktı mı? Amaç şudur: İngiliz çok açıldığı Denizaşırı sömürgeciliği ile Nükleer Silahlanma masraflarından çatlamamak için yol arıyor. İngiliz ödeme dengesi o iki başla masraflarla açıldıkça açıldı.

I — İNGİLİZ SÖMÜRGECİLİĞİ: Artık, Amerikan gangsterliğine ve korsanlığına bedava yardakçılık etmekten başka işe yaramaz oldu Finans-kapital için: Ha İngiliz, ha Amerikan, farketmez. Ama, İngiliz Milleti Dünya sömürüsüne gözü açılmış, yaşama standardını hesaplıyan bir kalabalık. Sömürge, en sonunda İngilizin hayatını ve Anavatanını beslemek içindir. Sömürge, Anavatanın gırtlağına takılmış bir süs ve Şeref olursa, eksik olsun. Onun için, Aden'in bırakılması, aceleleştirildi. Malezyada koparılan kıyamet (Amerikanın Sukarno'yu nötralize etmesi sayesinde) yatışınca, İngiliz oradan askerini çekti. Kuzey-doğu Singapuru bile boşaltmayı düşünüyor. Viyetnam,» baba hırsız tuttum»a döndü. Hong-Kong Vietkong'a dönecek neredeyse...

II. — NÜKLEER SİLAHLANMA: Amerikanın güvendiği Polaris füzeleri, Sovyetlerin Antimissil (füzeye karşı) buluşlarıyla suya düştü. Polarisin yerine Poseidon füzeleri geçirilmek isteniyor. İngiliz, bu değişikliğe gidecek masraflar altında ölmiye niyeti yok. İyisi mi, Avrupalı Ortak Pazarla Nükleer Silâhlanmada ortak olmıya kalktı.

Sömürge ve Çekirdek (Nükleer) silâh sıkıştırmaları, İngiliz göbeğini Amerikaya bağlıyan «Spesyal Bağları» konarmıya doğru gerilmeler yaptı. O denli çok yayılmaktan zarar gören İngiliz: Yalnız Güney-Doğu'da ve Hint denizinde Avusturalya ve Amerika ile YENİ ÜSLER kurmakla yetinecek (masrafları başkalarıyla paylaşacak). Nükleer Masrafları Avrupalılarla kırışacak (Gene masrafları başkalarıyla paylaşacak).

Emperyalist eğilimleri bırakıyor mu İngiliz? Amerika Petrol toprağında yumuşacık Arap etini gösterince, dayanamadı. Donanmasını, Uçaklarını, Amerikan gangsterleriyle birlikte gizlice korsanlığa gönderememezlik edemedi. İsrail Şantaj Savaşından Amerikan Emperyalizminin beklediği de bu idi. Oldu. İngiliz İşçi Partisi, bir yol daha, kendi Miletine ihanet ederek, Uluslararası Finans-kapital uşaklığından ayrılamadı.

Sunay ve Sosyalizm

(Baştarafı 1 inci Sayfada)

Eğer, Toplumumuzda herkesin çıkarı ve durumu bir olsaydı. insanlarımız madde ve mânâca mutlak eşit kişilerden ibaret bulunsaydılar. Millet egemenliği ve sonuçları tam yukarıda söylediğimiz gibi olurdu. Ne var ki. Türkiye Modern bir ülkedir. Modern Toplum birbirlerinden ayrı ve çoğu zıt çıkar ve durumda bulunan Sosyal sınıf ve zümrelerden derleşiktir. Bu insanların Toplam egemenliği. kurtla kuzunun ortak hakimiyetine döner: yarıcı ile ağa, İşçi ile patron çıkarları ve durumları birbirinin tıpkısıdır, hepsinin oyu bir tek Partidedir denemez. Denirse, DP'nin son günlerde uğradığı «sandıktan çıkma sarhoşluğuna düşülür. «Milli egemenlik», bir oligarşının «kayıtsız şartsız egemenliği» kılığına soysuzlaşır.

Onun için, bir Mutlak Millet Egemenliği vardır. bir de o Egemenliğin İzafi Kullanılması vardır. Egemenliğin Kullanılmasındaki İzafilik. Anayasamızda:

1 — Teorik Prensip, 2 — Pratik Uygulama metodlarına bağlandı.

1 — TEORİK PRENSİP .— «Egemenliğin kullanılması, hiç bir suretle bir kişiye (örneğin: Cumhurbaşkanına), Zümreye (örneğin: tefeci - bezirgân - finans - kapitalistler topluluğuna) veya Sınıfa (örneğin: Kapitalist sınıfına) bırakılamaz.» (An. Mad. 4)

Buna DEMOKRASİ prensibi diyoruz. Kapitalistler zümresi azınlığın azınlığıdır.

Ona rağmen, bu zümre elinde: SERMAYE gibi, bütün başlıca üretim ve ekonomi temellerine egemen olmuş bir muazzam silâhı tutar. Bu silâhla, bütün insan yığınlarının hem rızıklarını, hem alınyazılarını kesip biçer. Bu yaman ekonomik ve politik ve kültürel gücünü, onlardan daha yaman teşkilâtçılık gücüyle kaynaştırarak, Kapitalist demek millet demektir durumuna gelebilir. O yoldan, kendi sınıf veya zümre egemenliğini, millet bütününe kabul ettirerek, öteki sosyal sınıf ve zümreleri hiçe sayabilir.

Saysın, denilecek. Mâdem ki Milleti toptan kandırmış, elbet onun dediği olur. İşçilerin, köylülerin hakları mı? Gözlerini açsınlar, haklarını arasınlar... Ne var ki, bir tek zümrenin tahakkümü, yalnız halk için kötü olmakla kalmaz. Finans-kapitalist zümrenin kendisi için de çok tehli[illegible]dir. Biriken hoşnutsuzluk bir gün ansızın ihtilâllere kapı açar. Türkiye denli dünyanın en nemelâzımcı ülkesinde bile 27 Mayıs patlar. Bunda, belki ezilen sınıflar ayaklanmış dahi olmaz. Gene de. egemen çevrelerin en çok güvendikleri Ordu, sandıktan çıktığı ile övünen DP iktidarını yıkmak zorunda kalır.

O yüzden, akıllı kapitalist sınıfı, yalnız sömürücü sınıfların «Kayıtsız şartsız egemenliğini» sağlamakla, önce kendi ömürlerini kısaltacaklarını demiş ve kavramışlardır. Yeryüzünde bütün FAŞİST düzenlerin (Musolini, Hitler, Mikado'ların) başlarına gelenler bunu ispatlar. Portekizde Salazar, İspanyada Franko hâlâ yaşıyorlarsa, kendi kapitalistlerinin zorbalığı sayesinde değil. İngiliz ve Amerikan Emperyalizmlerinin burjuva demokrasilerine dayandıkları için yaşıyorlar.

Bu bakımdan, en çok kapitalistler, her ülkede bir çok Partilerin savaşmasını en büyük garanti sayarlar, ve Sosyalist Partileri, bir ülkede Faşizmi yaşatmadıkları ölçüde, o ülkenin kapitalizmini yaşatmış olurlar, gibi bir paradoksla karşılaşılır.

2 — PRATİK UYGULAMA. — Kapitalizmde Sermaye egemenliğinin halkı isyana götürmemesi için, Finans - kapitalistler dahi. kendi sömürü ve baskı eğilimlerini kendileri kontrol etmek zorunda kalırlar. Bu kontrolu sonradan kendileri isteseler ve sıkışsalar bile bozamıyacakları bir sağlam kazığa bağlarlar. Buna ANAYASA denir.

Sınıf Hâkimiyetini mahkûm yığınlara kolayca kabul ettirmenin en sınanmış ve en becerikliee pratik yolu, sınıf iktidarını Anayasa hükümleriyle çerçevelemektedir. Modern Toplumda İşçi Sınıfı kadar dinamik bir sosyal güç geliştikçe, 99 kişiyi 1 kişinin kafadan silâhsızlandırılmış kölesi halinde kıyamete dek tutmak tehlikeli hayâl olur. İktidar yolu her Sosyal sınıf ve zümreye açık tutulduğu ölçüde, develere verilecek birer tutam otla hendekler atlatılır.

Onun için, Anayasa: «Hiç kimse ve Organ kaynağını Anayasadan almıyan bir Devlet yetkisi kullanamaz.» (Mad. 4) der. Buradaki ORGAN içinde: en Başta Bakanlar ve Hükümet gelmek üzere kanun koyucu Millet Meclisi de vardır. HİÇ KİMSE içinde: en tepedeki en yüksek Devlet yetkilisi Cumhurbaşkanı da vardır.

3. — CUMHURBAŞKANI'NIN YETKİSİ

Anayasa 97 inci maddesine göre: «Cumhurbaşkanı Devletin başıdır.» Ama, bu BAŞ, ne bir Sultandır, ne bir Diktatördür. Gerçi: «İşlemlerinden sorumlu değildir.» (Anayasa, Mad. 98) Ama, bir sorumsuzluk, dilediği fermanı buyurmak anlamına gelmez. Tam tersine, Cumhurbaşkanını her adım atışında ne denli kısıtlandığını gösterir. Şöyle ki:

1 — Cumhurbaşkanı her kararını: «Kanunlar çerçevesinde» (Anay. Mad. 6) alır. Kanuna uyumakta Cumhurbaşkanı ile her hangi bir köylü veya işçi vatandaş mutlak surette eşittir.

2 — Cumhurbaşkanının: «Partisi ile ilişiği kesilir ve Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliği sıfatı sona erer.» Yani, alelâde bir Milletvekilinin, kanunlar ve Mahkemeler önünde bir dokunulmazlığı vardır. Cumhurbaşkanı Milletvekili Dokunulmazlığından yoksundur. Alelâde bir işçi veya köylü, dilediği Partiye girip siyasi haklarını tepe tepe kullanabilir. Cumhurbaşkanı bunu dahi yapamaz.

3 — Cumhurbaşkanının: «Bütün kararları, Bakanlarca imzalanır.» (Anayasa, Mad. 98). Hiç bir kararı, İktidardaki bir Parti Bakanının yazılı imzası olmaksızın alınamaz.

Görüyoruz, Millet işlerinde ve Politikada Türkiye Cumhurbaşkanı basit bir işçi veya köylü kadar olsun serbest değildir. Sorumsuzluğu ondandır. Onun için Demokratik Cumhurbaşkanları, düşünce ve davranışlarını açıklamakta çok nekez olurlar. Bizde Rahmetli Cemal Gürselden kalma bir anı var: Cumhurbaşkanı, dilinin ucuna geleni babacanca ortaya atardı. Ancak Gürsel paşa: İhtilâlle başa geçmişti, ayrıca hem Cumhurbaşkanı, hem Hükümet Başkanı, hem Milli Birlik Komitesi Başkanı idi. Sunay Paşa bir Partilerarası kombinezonla Cumhurbaşkanı olmuştur. Bütün partilerden ve yurttaşlardan çok Anayasanın ÖZÜ ve SÖZÜ ile kayıtlı ve sarılıdır. Hukuk örneği olmak zorundadır.

4. — «AŞIRI» DEYİMİ «HUKUK» ANLAMINI ÖLDÜRÜR.

Sayın Sunay; «Sosyal Hukuk Devleti vasfı, aşırı Solu reddetmektedir.» buyurmuş. Gönül, bu sözün gazetelerce yanlış yazılmış olmasını isterdi.

«HUKUK DEVLETİ» nedir? Yalnız bizimki değil, her Devlet, oluşundan bir Hukuk Devletidir. Hukukun olmadığı yerde Devlet olmaz. Ancak, aşiret teşkilâtında Devlet bulunmadığı için, Hukuk ta yoktur. Bizde henüz aşiretler yaşadıkları için olacak, Hukuksuz Devlet bulunabileceğini düşünenlere şaşmıyoruz. «Hukuk Devleti» sözü, Mantıkta «İlke dilekçesi» denilen şeydir.

Hukuk nedir? Tereddüde kapı açmıyacak açık seçik, sarih ve mutlâk, bilimcil hükümlerdir. «Aşırı» nedir? Kişinin ölçü ve çapına göre değişen, sınırı belirsiz, izafi, edebi bir sözdür. Aşırı ile Hukuk yan yana geldi mi, ortada Hukuk kalmaz. Örneğin: Türkiyede bir bankaya 100 lira yatırıp, yıl sonunda 135 lira isteseniz: aklınızı oynatmış kadar «aşırı» bir dilekte bulunduğunuzu söylerler. Aynı banka, size 100 lira kredi açtı mı, yıl sonu sizden 135 lirayı (faiz ve komisyon ve masraf olarak) rahatça alır. Sizin 135 lirayı «aşırı» buluşunuzu akılsızlığınıza verir. Para ve rakam gibi elle tutulur maddi olaylarda bile böylesine anlamsız kalan aşırı sözcüğünü, düşünce ve siyaset olaylarına uyguladık mı, kolayca gülünç veya korkunç sonuçlara düşebiliriz.

Milyonerlik, işçi için aşırı, Patron için değildir. Bir «Mülk» bir kişinin ya hakkıdır, ya değildir. «Aşırı hak», edebiyat olur, kanuna giremez. Bir Hâkim: «Hırsızlık yapma» diyebilir. «Aşırı hırsızlık yapma» dedi mi gülünç olur: hukuk dışına çıkmıştır. «Sol» da öyledir. Bir gerici Parti Başkanı «Aşırı sol» diyebilir. Partisinin adetidir. Cumhurbaşkanı: «Tarafsızlıktan ayrılmıyacağıma namusum üzerine söz veririm» (Anayasa, Mad. 96) diye yemin etmiştir. Bu yemin, Milletin içinde hiç bir Partiyi ve eğilimi tutmıyacağı anlamına gelir. Kanunda açık seçik (sarahaten) «SOL» nedir? tarif ve tekvin edilmedikçe, Sol'un ne aşırısına, ne Ortasına, ne Eksiğine Devlet kapısını kapayamaz. Türkiyede, henüz hiç bir kanun Sol'un ne olduğunu bile açıklamamıştır.

5. — DÜŞÜNCE VE PROPAGANDA KAYITSIZ ŞARTSIZ HÜRDÜR

Demokratik Millet Egemenliği: millet içinde en azınlığın azınlığı kalan kümelere dahi yaşama, düşünme ve davranma hakkı tanımaktır. Türkiyede Finans kapitalistler 3000 kişide 1 kişi oldukları halde, en aykırı düşünce ve davranışlarını, beğendikleri bir sürü Partilerle doğru imiş gibi millete kabul ettirmesini Demokrasi sayesinde beceriyorlar. Millet içinde onlara karşı yeni bir eğilim ve düşünce doğdu mu, o düşünceyi kendi çıkarına ve durumuna elverişli bulan ve Sosyal küme insan bilinçlendi demektir. Bunu yasak etmek, Finans - kapitalin bindiği dalı kesmek, Demokrasiyi kaldırmak olur.

Millet egemenliğini nasıl kullanacaktır? Düşünüp oy davranışını göstermekle. Doğru veya iğri her düşünce Milletin önüne çıkarılmazsa, millet neyi seçer? Millet Egemenliğini lâftan ibaret bir yalan olmaktan kurtarmak için Anayasa, hiç bir kanunla dahi kısıtlanamıyacak ikinci büyük HAK olarak «Düşünce Hürriyetini» koymuştur. 20 inci Maddesine göre: «Herkes, düşünce ve Kanaat hürriyetine sahiptir; düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim ile veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklıyabilir ve yayabilir.»

Görüyoruz Anayasa, düşünce «Aşırı» mıdır, yarımyamalak mıdır? Ona bakmaz. Millet önünde tarafsız görünmek için, hem SOSYALİZMİ, hem FAŞİZMİ yasaklamakta yetmez. TCK. Maddeleri Sosyalistlik ve Anarşistlik kadar Faşistliğe, Halifeciliğe, Diktatörlüğe karşı da hükümler taşır. Bildik bilesiye, bir tek Mahkeme, bir tek Faşisti, düşünce ve davranışından ötürü suçlamadı. Her madde de, içlerinde tasrih yapmadıkları Komünizme karşı sayılarak, her türlü Sosyalist eğilimleri Cehennem işkencelerine uğratmak için bir kıyma makinesi gibi kullanılıyor. Hiç bir kanunda «KOMÜNİST» kelimesi yoktur. Bütün ülke Komünist zılgıdı altında titretilir. Amerikaya kul olmayınca, İnönüye de Komünist damgası rahatça vurulabiliyor.

«Madde 8. — Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz. Anayasa hükümleri Yasama (Millet Meclisi), Yürütme (Hükümet) ve Yargı (Mahkeme) organlarını, İdare makamlarını (Bütün memurları) ve Kişileri (Cumhurbaşkanından en basit İşçi ve Köylü kardeşe dek herkesi) bağlıyan temel HUKUK kurallarıdır.»

Kim okur, kim dinler. Göğüslerine «SAĞ» yahut «SOL» etiketlerini yapıştırmış bütün Siyasi Partiler, boylarına uygun kovalarını «AŞIRI» çamuru ila doldurmuşlar: birbirlerine ve halka sıvamakla geçiniyorlar. Başbakanı «Aşırı» avında, Sağcısı, Solcusu, Lideri, Avukatı, «AŞIRI» avında, yarışıp günlerini gün ediyorlar. Hepsi üzerlerine aldıkları görevlerini yapıyorlar.

Tarafsızlığa tek yeminlimiz sayın Sunay, en yoksul köyümüzün çocuğuydu. En yüksek Kumandanlığa ve Devlet başına dek her şeyi denedi. Rica edelim, 3.000 kişide 1 tek kişi sayılan Finans - kapitalistin Türkiyemizi dünyanın en geri durumuna sokmasından daha «AŞIRI» şey görmüş müdür? Ona hayat (sömürme) hakkı tanıyan Anayasa dışı kanunlar da bile anlamı açıklanmamış suçlamalar, yapılmasın. Madem ki, sayın Sunay'ca da: «Bir zümrenin veya bir Sınıfın hâkimiyet ve İktidarını öngören aşırı akım» dır, konu o açıdan aydınlatılsın. En AŞIRI karanlık bu noktada kuyulaştırılmasın.

Ağırnaslıya

(Baştarafı 1 inci Sayfada)

MASI», yahut «KAZA» sandı.

Oysa bal gibi suikastti ve her iki olay birbirinden çıkmıştı. Ağırnaslı, tehditlere kulak asmaksızın, Soysal'ın dâvasına hak tığı için Lâmbrakis'e benzetilmek istendi... Ayakları ve başı kırılmadan önce 2 «kaza» daha geçirdi. İki ay kadar önceşi, zehir gibi bir Amerikan otomobili, yıldırım atılışı ile, Ağırnaslıyı yaya kaldırımda kapıp parçalamak istedi. Sıyrıldı, kaçtı. Bulunamadı. İki ay kadar önce, Ağırnaslı, Ankara'nın en seçkin yaya kaldırımında yürürken, sakin bir apartman üzerinden omuzuna on kilo ağırlığında, ucu mızraklaştırılmış bir kütük düşürüldü. Oracıkta bekliyen polis, kütüğü aldı ve kayboldu.

Hiçbir «Kaza» ve «Tesadüf ihtimali bulunmayan bu zincirleme suikastler, şu veya bu, asker veya sivil, büyük veya küçük KİŞİ işi saymanın gülünçlüğünü anlatmak istiyoruz. Ne Soysal, ne Ağırnaslı: ne gelişi güzel KİŞİ'dirler, ne gelişigüzel KİŞİ'lerle uğraşmışlardır.

İddia' ediyoruz: «Ben yaptım» diye ortaya biri de çıksa, bu suikastleri yaptıran bir Türk değildir ve olamaz. Cumhurbaşkanı Kennedy gibi, Soysal ve Ağırnaslı da, aynı uluslararası gizli elin kurbanlarıdırlar.

Lütfen unu[illegible] Yoksa daha çok şeyler başımıza gelebilir.

Sosyalist konferansı için ANKET

-III-

Sorularımız

1 — Türkiye'de sol bir hareket derlenişine taraftar mısınız?

2 — Sol derleniş, hangi eğilimlerden, kuruluşlardan ve kimlerden olmalıdır?

3 — Sol Birliği sizce nasıl sağlanabilir?

4 — Sol Birliğin gelişiminde Sosyalistlere düşen görev nedir?

5 — Gazetemizin teklif ettiği Sosyalist Konferansı ne zaman, nerede ve nasıl toplanmalıdır? Siz Konferansa katılır mısınız?

AVUKAT İHSAN ALTAY GÜRHUN

C: 1 — Mutlak surette evet.

C: 2 — Sol derleniş, sağdan kopan ve sola yönelen her eğilim, kuruluş ve kimselerin katılışı ile meydana gelmelidir. Açıkçası, hiçbir taassup, doktrin perdesi arkasına gizlenmemeli, derleniş için sağdan kopmuş olmak yeterli sayılmalıdır. Daha sonraki bir aşamada elbetteki bu kopuş, derlenişi meydana getirdiği andan itibaren sağa karşı direniş haline gelecektir.

C: 3 — Sol birliği, bence, partiler ve dernekler üstü sömipolitik bir federasyon halinde kurulabilir.

C: 4 — Hangi eğilimde olursa olsun her sosyaliste düşen görev, Sosyalizmin Türkiye'de meşruiyetini kabul ettirmek için çaba göstermektir. Zaten bu çabadır ki, sol birliğin kuruluş plâtformunu teşkil edecek, gelişimini ve yayılmasını sağlayacaktır. Demek oluyor ki, önce Sosyalistler birbirlerini hoş görmekle işe başlayacaklar ve bu ortamı yarattıktan sonra hakim sınıfların hoşgörülüğü yani toleransı Batı anlamı ile Türkiye'de de kurmuş olacaklardır. Bana kalırsa. Diverger «Meşruiyet bir asrın fikridir.» derken bundan başka birşey kastetmemektedir.

C: 5 — Sosyalist Konferansı, derhal denecek kadar kısa bir zamanda, Anadolunun merkezi, yani her taraftan kolayca gelinecek bir yerinde, meselâ Kayseri'de, kurulacak bir Komitenin daveti üzerine toplanmalıdır.

Konferansa katılma cihetine gelince, şayet davet edilirsem, bu tarihi şereften kendimi mahrum etmeyeceğimden emin olabilirsiniz.

ERDOĞAN BASAR

C: 1 — Evet. Bir de şunu düşünüyorum: 1919'da bütün milli kuvvetler bir araya gelip «derlenirken», daha önce bu gibi tartışma ve soruşturmalar gerekmiş miydi? hiç sanmıyorum.

C: 2 — Sol derleniş, hain olmayan her eğilimi, ihanet halinde olmayan her kuruluşu ve satılmış ya da satışa arzedilmiş olmayan herkesi kapsamalıdır.

C: 3 — Sol birliği, önce eylemle sağlanır. 1919 örneği hepimize halâ ışık tutabilecek niteliktedir. Gücü yeten ve toplayıcı yeteneklere sahip olan, bayrağı alır, yükseltir ve yolu gösterir. Katılmayana vereceğimiz sıfatları ve takacağımız isimleri o zaman, hep birlikte ve galiba biraz da kendiliğinden bulup çıkarırız.

C: 4 — Sol birliğin derlenişinde ve gelişmesinde Sosyalist'lere düşen görev, her zaman olduğu gibi gene işin isimsiz hazırlayıcıları olmaktır. Sosyalistler, Türk devrim savaşının ve ileri hareketinin meçhul askerleri olmaya zaten hazırlıklı ve alışıktırlar. Sol, yani milli hareketin derlenişi için sosyalist ülkünün ve hedeflerin «bir milli sır» olarak biraz daha inançlarda saklı tutulması ve sosyalistlere özgü eylemle örnek olunması gerekiyorsa bunu, gene, en iyi sosyalistler yapacaklardır. Alâyişli, şatafatlı, göz alıcı davranışları, bunlara muhtaç olan ufak tefek ruhlu kimseler benimser.

C: 5 — Gazetenizin teklif ettiği «Sosyalist Konferansı»;

a) Sosyalistler, milli kurtuluş hareketinin en tutarlı, en teşkilâtçı, en yiğit unsurları olduklarını millete, eylemleriyle, yani fiilen ispat ettikleri ve buna kendileri de inandıkları zaman;

b) Böyle bir konferansın bir milli kurtuluş hareketine zarar vermeyeceği, yani bölücü değil birleştirici olacağı iyice belli olduğu takdirde;

c) Uygun, yani emperyalist kuvvetlerin müdahale edemiyeceği bir yerde;

d) Buraya kadar sayılan şartlar bir araya geldiği takdirde bir «Sosyalist Konferans» şeklinde değil de belki bir parti kongresi şeklinde toplanabilir.

Bu şartların henüz gerçekleşmediği günümüzde ise, bizce, bir Milli Kuvvetler toplantısı daha doğru ve geniş kapsamlı bir hareket olabilir. Sol derlenişin en mümkün ve verimli şekli, bugünkü şartlar içinde, bizce budur.

DÜŞÜNCE

Mülkiyet

TBMMeclisinde Toprak Reformu konuşuluyor. Gazetenin birinci sayfasını kaplıyan başlık şu:

«TOPRAK REFORMU MÜLKİYET HAKKINI ZEDELERİ»

Samsun Milletvekili, şöyle demiş Komisyonda: «Toprak reformunun altında Mülkiyet hakkının zedelenmesi yatmaktadır.»...

Doğru mu?

Tarih içinde Toprak Mülkiyetinin doğuşunu izleyelim. İlk insanların Aşağı Barbarlık denilen ÇÖMLEKÇİLİK konağında, Toplumun Yuva bütünlüğünü ANA - KADIN temsil ediyor. Toplumun genel varı, yuvadaki kap kacak ve Toprağın gelgeç çapalama aygıtçıkları ANA - HAN'ın kontrolünde, herkesin, av peşinde seğirten erkeğin, inliyle kuşağı varla yok arası.... Orta Barbarlık denilen ÇOBANLIK çağında, sürü BABA - ERKEK elinde çoğaldıkça BABA - HAN'ın sayılır, gene herkesindir. Toprak üzerinde mülkiyet yoktur. Çoban ulus, otlak bulduğu yerde yayılır. Ot, bereket bitti mi, tası tarağı toplayıp gider.

Toprak üzerinde ilk MÜLKİYET: insan oğlunun ZİRAAT adını almıya elverişli tarım ve toprak ekonomisi ile geçindiği gün doğuyor. Toplum, seçtiği toprağın üzerinde KENT kuruyor. Tek tek her kentdaşın adına, bütün yurttaşları temsil eden kurum kent'in ortasında yükseliyor. Tanrı, bütünüyle kentdaşların maddi, manevi her varlığını temsil ederek en kutsal varlık oluyor. Kentte edinilen artı üründen birikmiş Sunular, Adaklar gibi Toprak da Tanrı'nın evine (TAPINAĞA) adandığı için, kutsallaşan ortak MÜLKİYET doğuyor. Tanrısal bir dokunulmazlık kazanıyor. Mülkiyetin «KUTSAL VARLIK» oluşu o kökten gelme bir sosyal gerçekliktir.

Tarım ve sanayi işbölümleri gelişince, küçük üretmenler arasında alış veriş aracı Bezirgânlar eline geçti. Bezirgân sınıf, Toplum artı - değerlerinden ticaret yoluyla aşırıp yığdığı değerleri, tefecilik yaparak topraklara ipotek koyarak, karışıklıkları sömürerek, Toprak satın almakta kullandılar. Ele geçirdikleri toprak dün Toplumun Ortak - Kutsal malıydı. Bugün kişiye aktarılmıştı. Böylece Kamu Sektöründen Özel kişi sektörüne yapılan aktarı, «KUTSAL MÜLKİYET HAKKININ ZEDELENMESİ» oldu. Bu tecavüzü Sermaye bezirgânlığı yaptı.

Kadim Tarihte insanlık 7 bin yıl, önce Toprak üzerinde Toplumun kutsal «MÜLKİYET HAKKI»nı kurdu. Bu bir çeşit «TOPRAK REFORMU» oldu. Sonra, medeniyet geliştikçe güçlenen Bezirgânlar ve Derebeyleri Toplumun kutsal «Mülkiyet hakkını zedelediler.» Demek, Tarih boyunca yapılmış her Toprak Reformu, Toprak Mülkiyet hakkını yeniden yeniye yarattı. Yâni, toprakları ellerinden alınmış eski sosyal sahiplerine geri verdi. (Osmanlı Dirlik Düzenine bakıla).

Batı Kapitalizmi bezirgân yerine Modern üretimci Sermayeyi geçirdi. Kolektif (çok kişinin bir arada yaptığı) üretim, rekabetle küçük üretmenleri «Mülkiyet haklarından yoksun» etti. Esnafın aygıt ve avadanlığı, Köylünün çifti, çubuğu, Toprağı harçla, borçla, vergiyle ellerinden alındı. Bir yanda Toprak ağaları: mülksüz bıraktıkları köylüyü Toprak esiri durumuna soktular; ötede büyük Fabrika beyleri gene mülksüz (âletsiz) bıraktıkları (verimli âlet makine, usullere karşı dayanamamış, varı bitince, işgücünden başka satacak şeyi kalmamış) işçileri Gündelik kölesi durumuna soktular.

Antika BEZİRGÂNLIK ta, modern KAPİTALİZM de, bugün bezirgân Partilerimizin göğüslerini döve döve savundukları: ÖZEL TEŞEBBÜS'tür, KİŞİSEL GİRİŞKİNLİK'tir, ŞAHSÎ SERMAYECİLİK'tir. Tarihte (kadim Tarihte olduğu gibi, Modern Tarihte de) MÜLKİYETİ (Gerek kutsal Toplum mülkiyetini, gerek Küçük Üretmenin alınteriyle edindiği kişisel Mülkiyeti) ZEDELİYENLER, hep ve yalnız özel teşebbüs SERMAYECİLERİDİR. Şimdi, ÖZEL SERMAYE'nin savunuculuğunu yapan piyasa efendileri, kimin evini soruyorlar? Hangi MÜLKİYETİ savunuyorlar?

Nüfusumuz her yıl yüzde 5 - 6 kişi artarken, köylü ve esnaf sayısı yüzde 3 - 4 kişi eksiliyor. İşçi sayısı yüzde 30 çoğalıyor. Bu ne demektir? Her yıl, 100 küçük esnaf ve köylü 5 - 6 kişinin ellerindeki mülkleri alınıyor demektir. Şu veya bu gerekçeyle MÜLKSÜZ (Âletsiz, Topraksız) kalan bu köylülerle esnaflar, ya Toprak ağasının, ya fabrika beyinin eline geçmiş topraklar ve âletler üzerinde İŞÇİLEŞİYOR demektir. Bezirgân Partiler buna BATILILAŞMAK diyorlar. «Yurdumuz ne güzel gelişti» diye seviniyorlar. Ama, dükkânından ve toprağından olmuş kimselere sorun: onların «Mülkiyet Hakları» zedelenmiştir.

Zedeliyenler, tek kişi olarak, falan veya filân ağa, yahut işveren gösterilmeyebilir. Ancak, sayıları köylü ve esnafların yanında binde bir kişi bile tutmayan Ağalarla Kapitalistlerin Mülkiyetleri çoğaldığı için, küçük insanların Mülkiyetlerinin azaldığı her günkü olaydır. Ve buna şaşmak şöyle dursun, dikkati çeken, TBMM'inde bile, koltukların 100 de 99'unu tutmuş olanlar kötü gözle bakıyorlar. Hiç değilse, küçük üretmen usulü ile işletilen büyük araziler, eski sahiplerine (köylülere) geri satılsın denildi mi, o Efendiler:

«— Eyvah! Mülkiyet Hakkı zedelendi...» çığlığını basıyorlar.

Bu tutum, yavuz hırsızın ev sahibini şaşırtmasına benzemiyor mu?

Sürtük Yahudinin çilesi

(Baştarafı 1 nci sayfada)

İş iyice açıklandı. Yahudi de anlar gibi olacağa benziyor.

3 — Yahudi, İsrailden tedirgin.

İngiliz Entelijensi dölünden, Alman Nazi soyundan Irgum Zvai Leumi adlı zılgıt ve baltalama teşkilâtı, 1948 yılı İsrail Devleti ilân edilir edilmez kahraman HERUT Partisi olmuştu. Adam öldürme «Milliyetçilli»ği çabuk sırıttı. Onlara, Ben Guryon gibi koyu siyonistler bile, «Bir avuç faşist döküntüsü» demek zorunda kaldılar. Yahudi, zorbalar elinden sıyrılmak için, Ben Guryon'ları dedi. Onlar (İngiliz - Fransız) muhafazakâr - Sosyalist Emperyalizminin kuyruğunda, par lak Süveyş zaferini kazanınca işi hesaba vuran Yahudi iflâhının kesildiğini kavradı.

Bu yol İsrail - Devleti sazını Amerikan Emperyalizmi eline aldı. Yahudi, keskin Sosyalist Levi Eşkol'un «İŞÇİ CEPHESİ» ile maskelenmiş Amerikan kargasının kılavuzluğuna girdi. Eşkol, sözde «ILIMLILIKTA KATILIK» (itidalde Azimlilik) parolasıyle Yahudiyi kandırdı. O zamana dek, Nâsırı kafeslemek için İsraile dolambaçlı yoldan, gizlice silâh veren Amerika, naz eder görünüp vermem dediği askeri malzemeyi, kendisine teslim olan Yahudiye, artık doğrudan doğruya ve açıkça sundu.

Bu sunuya karşılık, Federal Almanya ile İsrail sarmaş dolaş edildi: Hani, 1400 yıl önce Muhammet Peygamberin Hayber savaşında kestiği Yahudilerin kanını hiç unutamayan ve öcünü Filistinin fakir Araplarına 1400 yıl sonra ödeten azgın siyonistler, 10 yıl önce 3 milyon Yahudiyi diri diri yakmış olan Nazilliğin hayırlı haleflerini affediyorlardı. Moskova «Ilımlıları» bile Eşkol'ün «Ilımlı katılığına» bir hoş bakıyorlardı.

O sayede Eşkol, «Kan dökmeksizin Ürdün suları muharebesini» kazandı.

4 — İsrailde Ekonomik ve ve Sosyal Bunalım :

Amerikan patentli İşçi Cephesi, Politika dışında tam bozguna girdi.

1 — Ekonomik durum gevşedi.

2 — Yahudi göçmenliği tavsadı.

1. — EKONOMİ MESELESİ: Daha 9 Mart günü Andre Scemama Kudüsten yazıyordu:

«Otorite bunalımından, rejim zaafından konuşuluyor... Bilânçonun karanlık noktasını ekonomik durum teşkil ediyor. İşsizlik yayılıyor. Bugün işsizler 30 bin kişiyi buldu. Önümüzdeki Haziran ayı 60 bine dek varacak. Gittikçe yayılan açlık grevine oturuşlar yüzünden sosyal tahrikât ve kıvranışlar dramatik bir biçime giriyor. Almanların, yapmakta oldukları ödemeleri durdurmaları, yabancı ülkelerdeki Yahudiler arasında örgütlenmiş para toplamalarının gittikçe daha az gelir olması, inşaatın aksayıp durmasına yol açtı. Bu durum ekonomi yapısını baştan başa yeni bir kalıba dökmeyi gerektiriyordu. Bu yeni kalıba dökmeyi iyi sonuca ulaştırmak isteniyorsa, köklü tedbirler kaçınılmazdı.»

«Yeni kalıp»: Besbelli, o zamana dek, Yahudiye «Kibutz» komünizmi diye anlatılan kürek çalışmalarını, artık Amerikan Emperyalizminin klâsik kalıbına dökmekti.

2. — GÖÇMEN MESELESİ :

*Amerika dünyanın dört bucağından altına hücum etmiş göç*menlerle kurulmadı mı? İsrail'de öyle olurdu. İki bin yıldır özlenen «Adanmış Toprak» ne yazık ki, çöldü. Musa Peygamber Sina çölünde «Hitin» (Ülke) dediği zaman da Yahudi: «Hıntu» (Buğday) istemişti. Yahudi o gün bu gün, karnı doyduğu yere Vatan diyordu.

A. Scemama'nın bildiriyor: «Çok sayıda İsrailliler, yeni bir vatan aramak üzere yola çıktılar... Köklü tedbirler almak için, göçmenlerin gelmesine muhtaç olan bu ülkede, yalnız göçmen gelişi durmuş olmakla kalmayıp, göçmenliğin geleceğini dahi endişe yaratmıya başlayınca, köklü tedbirler geriye dek itilebilirdi... En taze bitmiş olaylardan birisi: Lod hava alanına bir pankart asılmış; üzerinde şunlar yazılı: «İsrailden en son ayrılacak olan lütfen lâmbayı söndürsün!» (Le Monde, 9 Mart, s. 10)

Emperyalist uşaklığını vatanseverlik sayan satılmış ağalarına, bu gidişle memlekette kimse kalmıyacağını anlatıyor.

5 — Yahudiyi Kurban eden İsrail?

Yahudi gözünü açıyor. Zalgıcı İrgum yidiğarı Herut Partisi ile Liberallerin Millet Meclisinde kurdukları GAHAL Grupu 11 kişiyi geçmiyor. Onların da sözü geçer 3 tanesi (Avukat Samuel Tamar, Eliezer Şostek, İşçilerin üçte birinden çoğunu toplamış «Milliyetçi İşçiler Merkez Sendikası» lideri Raul Tayar) eski Irgum liderine karşı kampanya açtıkları için gruptan atıldılar. Bütün Burjuva kanadı 8 kişi kaldı.

Yahudi hoşlanmıyor artık burjuva köpeklerinden. Ama, Emperyalizm onu Solcu köpeklere ısırtmayı beceriyor. Gene de Yahudinin tepkisi ibret verici:

«Bay Eşkol ile Hükümetinin Halk içindeki ünü, hiç bir vakit bu denli alçalmadı. Parlemento alanında iktidarsız kalan muhalifleri, muazzam bir kötüleme kampanyası ile avunuyorlar. Ve bu savaşı, hem de kimi epey şüpheli bir zevk ile kullanıyorlar. Hattâ vaktiyle Hitler üzerine anlatılmış «Acayip Hikâyeler» i bile kullanmaktan geri kalmıyorlar. Yalnız, Führer'in adı yerine Hükûmet şeflerinin adını geçiriveriyorlar. En dokunaklı fıkralar, İsrail ekonomisinin güç durumu üzerine yakıştırılıyor. (Le Monde, keza). .....

Bir Hükûmet, yabancı sermayenin bekçi köpeği ve kendi milletinin sirk canbazı olursa, halkının bilinçsiz ve teşkilâtsız direnmeleri ve sataşmaları önünde ne yapar? Millî Savunma ve gizli Servisler gibi büyük dokunulmazlık taşıyan Tabu'lara karşı da halk o korkunç dokunaklı telmihlerde bulunuyor, diyor Fransız gazeteci... Bu şartlar altında Finans - Kapitalizm uşağı bir iktidar, ilkin dillere ve düşüncelere SANSÜR koyar. Bu yol, en aykırı alay ve şayiaları bile, sansür yüzünden yalanlamak imkânsızlaşır. O zaman, klâsik müstebitliğin son kozu iki türlü BASKIdır:

1. — KİŞİLERE BASKI: Gazeteleri, yabancı yazarları süngületmek yetmez. Adalet susturulur. Skandal hâvadisçiliği ile tanınmış Bul adlı magazinin iki yazarı var: «Bu iki gazeteci, en büyük esrarengizlik içinde gizlice tutuklandı, yargılandı, mahkûm edildi. Bu bir zaaf belgesi değil mi?» diye soruyor Batı basını. İsrail İşçi Hükûmeti. Efendisi Amerika'nın New-York Times gazetesi yazmasa, kimseye duyurmayacak bu dâvayı. Duyulunca, suçlama bahanesi gene kutsal BİTAHON (Güvenlik) ve «Casusluğu (e'dip», «Sansüre aykırılık» öne sürülüyor. Fransız muhabir diyor ki: «Bu, Fuhuş edebiyatı (pornografi ile Devlet Hikmetinin eşleşmesi oldu.»

2. — MİLLETE BASKI: Kişileri susturmak, aksaklıkları az dırınca, milleti toptan cezalandırmak gerekir. Bunun için de en sınanmış oyun BİTAHON (güvenlik) sebepleridir. A. Scemama yazıyor:

«Bir kaç aydan beri, bütün İsrail, yarım sözcüklerle alttan alta fısıldanan bir hakikî hikâye çığı ile bunalıyor. Söylenenlere inanılırsa, Memleket (İsrail) çılgın mâceralar arifesindedir.» (Keza)

İşte dört aydan beri İsrailde çalkanan «Mâcera» bugünkü «İsrail Savaşıdır.» Bir yanda 60 bin işsiz, «kahramanca» öldürtülüp Haziran'dan önce kendilerinden kurtulunur, hem Emperyalist Efendilerinin Petrol boruları ile Su yoları için BİTAHON (güvenlik) sağlanır.

Türkiyede Sosyalizm (1848 - 1925) Tarihinden yapraklar

- III -

A. Cerrahoğlu

MİLLÎ KURTULUŞ HAREKETİNE KARŞI YÜRÜYENLER VE BOLŞEVİKİZM

İzmir'de yayınlanan (24 Aralık 334) tarihli Köylü gazetesi, «Bolşevikizm» adlı baş makalesinde, sosyalizm ve bolşeviklik hakkındaki fikirlerini kısaca belirtmişti.

Dünya sosyalizme doğru yürümektedir. Sosyalizm toplumun yaşayışında değişiklikler yapılması gerektiğini, ısrarla, ileri sürüyor Cihan Savaşı, sosyalistlere hak verecek en kesin delildir. Sosyeteyi eski temelleri üzerinde tutmak çabası boşunadır. Bizim gibi kişiler ve uluslar devrimden çok tekamüle taraftardırlar Sosyalizm de toplumu onarmak için bu usule uymalıdır. Bolşevikler istisna edilirse, dünya sosyalistleri bu noktada aynı fikirdedirler. Bolşevikizm, aslında, sosyalizmden başka bir şey değildir. Sosyalistler en hafifi mutedili ve en şiddetlisi olmak üzere üç büyük gruba ayrılmışlardır; her grupun da çeşitli fraksiyonları vardır. Amaç şu olmalıdır: Günün birinde sosyalizmi son sınırına kadar uygulamak şartile, şimdilik en gerekli olanların arızasız tazmetlirilmesine çalışmak. Rusya, bu nisbî uygulamaya riayet etmemiş, en şiddetli sosyalizmi uygulamak istemiş ve sosyalizmi iflâs ettirmiştir. Sosyalizmin en yüksek amacı ebedî barış ve selâmettir. Öyle bir insan toplumu kurulsun ki, orada artık hiç bir suç, hiç bir kayıt ve baskı olmasın; insanlar meleklere dönsünler. İnsanlık, belki, birkaç asırda, bu amaca ulaşabilir Ruslar, merdiveni basamak basamak çıkacakları yerde, tepe sahanlığına sıçramak istediler. Onun için memleketlerinde sel gibi kan akıtıldı, müthiş yıkıntılar oldu. Rus toplumu silâhlı baldırı çıplaklar ve sorumsuz komiteler elinde viraneye döndü ve dönüyor. Böyle bir devrim, insanlık için, alkışlanacak bir yenileşme olamaz. Dünyayı cennet yapmayı vaat eden sosyalizmin pratik sonucu bu mu olmalıdır? Bu haller, dünyanın gözleri önünde, pek çok ulusları sosyalizmden şüpheye düşürecek bir nevi suikast değil midir? İngiltere ve Fransa gibi fikir ve iş alanındaki ilerlemelerin en gerçek ve tarihî klavuzları, bugün, bolşevikizme savaş açmışlardır; ve bunda, yerden göğe kadar hakları vardır Niçin? Çünkü, BOLŞEVİKİZMİN EN BÜYÜK DÜŞMANI SOSYALİZM OLMAK GEREKİR. Çünkü, sosyalizmin onarmak istediği toplumu, kapitalizm despotluğundan ziyade, bolşevikizm çılgınlığı öldürüyor. Ve kendi başına bırakılsa, bu gidişle, kökünden kazımakta tereddüt etmiyeceğe benziyor.

Bu sarhoş halktan, bu delilikten ve onun uğursuz ürünü olan şu korkunç ve kızıl tahribattan özellikle bizim ibret almaklığımız gerektir.

«Ziyade mâl ü menâl nâmına hiç bir şeye ve aile namına hiç bir ferde mâlik olmadıkları için, herkesin emlâkine, emvaline kolayca konmayı pek hoş bir şey telâkki edenlerin can atacakları bu yıkıcılık, yakıcılık, yağmacılık- birçok memleketlerde olduğu gibi- elbette bizde de cazibesine esir edecek kimseler bulabilir.»

Köylü yazarına göre:

Bizim durumumuz hiç bir milletin durumuyla kıyaslanamaz. Türkiye'nin mukadderatı, zaten, bolşevikliğe harp ilân etmiş olan İtilâf Devletlerinin elinde bulunuyor; ve ONLAR DA EN UFAK BİR İHTİLÂL VE İNTİZAMSIZLIK ÜZERİNE TOPUMUZU ESARET ZİNCİRİNE VURACAKLARINI, BİZE RESMEN VE PEŞİN OLARAK BİLDİRMİŞ BULUNUYORLAR. Böyle bir durumda, en edna bir hareket, en küçük bir kımıldanış vatana, millete hıyanet olur, Ve aklı başında hiç bir Türk mütefekkiri, *hiç bir Türk aydını, memleketimizde hafiften başlamak suretile* tadil edilmiş, mutedil ve yumuşak sosyalizmi uygulama çaban gibi tabii bir yolu bırakıp ta- Ruslar gibi derhal anarşizme ve bolşevikizme atılamaz. Bunun bizim sosyal yapımıza nazaran dağda yapılan şekavetten, haydutluktan farkı olamıyacağını bilir. Şu demde, vatan ve millet yabancıların nezareti altındadır. Böyle bir zamanda bunun başbayağı hainlikten başka sıfatı olamaz.

Kasen, BOLŞEVİKİZM, daha umumi ve ilmi terimile ANARŞİZM nedir? Değil bizim için, fakat en kapitalist toplumu teşkil eden Batı kavimleri için bile, -Rus bolşeviklerinin farz ve tahayyül ettikleri gibi- FEVZAİLİK yani ANARŞİZM hakikî bir salâh ve selâmet çaresi olabilir mi?

Köylü'nün başyazarı, bu sorulara cevap vermek için, tetkik ve tetebbua dayanan araştırmalar gerektiğini kabul ediyor; ve KIZIL TEHLİKE hakkında bu kadarcıkla yetiniyor.

Makalenin yazıldığı tarihte, Yunan harp gemilerinin geleceğinden bahsedilmekte; İstanbul ve İzmirin mavi beyaz olacağı lâfları dolaşmaktadır. Emperyalist istilâ orduları, kanlı çizmelerile yurdu çiğnemeğe hazırlanıyor.

Köylü'nün daha sonraki durumuna gelince: Bu gazete, Millî Kurtuluş hareketine karşı cephe almış; ve Mustafa Kemal Paşa'nın can düşmanı kesilmişti. 1921 ağustosunun ilk günü: «Ordusu bozulan, bugünün kahramanı Mustafa Kemal, vatanın bu felâketli anlarında, Adananın Bağlararası mevkiinde zevk ve safasile vakit geçiriyor» nevinden bozguncu havadisler yayıyordu.

«Kirye Refet» tarafından yönetilen Köylü'nün deyişine göre, Anadolu Kurtuluş hareketi ve İstiklâl Savaşı, vatanı felâkete sürüklemişti. Özgürlük Savaşına katılanlar, emperyalizme karşı dövüşenler düpedüz yurda ihanet ediyorlardı.

Köylü haykırıyordu

«Türkün başını yakan ve tarihini çiğniyenler, KIRIK SÜNGÜ VE PASLI SİLÂHA SARILANLAR onlardır.»

İngiltere Hariciye Nazırı Lord Gürzon: «Mustafa Kemal ya çok kuvvetlidir ya akıl noksanlığı ile malûldür» dememiş miydi?

Köylü, bu sözleri-mal bulmuş mığribî gibi - aktarıyor ve halkı, Kuvayı Milliye'ye karşı, istilâ ordularının yanında, vatandaş savaşına çağırıyordu.

«Ey Türk oğlu! Senin başına bütün felâketleri getirenler, derece derece kolunu bağlıyanlar, yardımları işgallere vardıranlar, işgalleri ana vatanın ta orta göbeğine kadar yayanlar, Sevr muahedesi gibi elim bir ahdi ortaya çıkartanlar, mesarını kazanlar ölümünü hazırlıyanlar, evini barkını yıkanlar, ocağını söndürenler, ırzını, namusunu çiğnetenler, kanını döktürenler içyüzünü bilmiyerek taarftar olduğun hep bu melûnlardır. Evet, bunlar Türkün ve Türklüğün katilleridirler. Bunlara tarih lânet edecek, yarın sen lânetler yağdıracaksın! İşte bu melûn başların ezildiği, paslanmış kılıçlarının kırıldığı gün Türklüğün hayatı ve varlığı kurtulacaktır.

Ah ne olurdu; bu millî ve vatanî vazifeyi bizzat sen kendi elin ve kendi kılıcınla yerine getirmiş ve bu başalrı, henüz Aydın ve Salihli'de bulundukları sıralarda ezmiş olsaydın; bu milleti o anlarda kurtarmış bulunurdun. İşte o vakit, bu acı ve karagünleri görmezdin. Eyvah ki, o demler çoktan geçti. Alnımızın kara yazısını kendi elimizle ve kendi dileğimizle yazdık... Mezarımızı kendimiz kazdık... Allah, bundan böyle olsun, akıl ve basiret ve intibah versin. Amin!»

Köylü gazetesine göre; kurtuluş savaşçıları haydut ve eşkiya sürüsüydü. Kapitalist Batı dünyası ise, bize, yardım ellerini şefkatle uzatmıştı.

Gazete, Ankara'dakilerin «kötü tutumlarını, çıkmaza girdiklerini, —aklı sıra— millete anlatmağa» çabalıyor ve 1 Ağustos 1921 tarihli sayısında şunları yazıyordu:

«Herkesin Kuvayı Milliye sandıkları o Ankara bağı ve âsilerinin milletin başına ne felâketler getirdiğini ve AYAĞINA KADAR GELEN NİMETLERİ GERİYE ÇEVİRDİKLERİNİ, YARDIM İÇİN UZATILAN ELLERİ NASIL ISIRDIKLARINI ve bu kadar hânumanların sönmesine, Türk ve Anadolu umumî servetinin mahv-ü tebâh olmasına ne yolda sebep olduklarını millete anlatıyoruz...»

1946 - 1967 Türkiyedeki Legal Sosyalist Davranışlar Üzerine Açıklamalar

- III -

Orhan Müstecaplıoğlu

«TÜRKİYE SOSYALİST PARTİSİ» nin KURULUŞU

Sınıf esası üzerine cemiyet kurma hakkının kanunlarla teminat altına alındığı 1946 yılında Türkiye'deki Sosyalist çevreler yoğun bir çalışmanın içinde idi. Daha önce Cami Baykurt'un başkanlığında geniş çapta kurulması düşünülen «Sosyalist Partisi» için hazırlık mahiyetinde yapılan toplantılar ve temaslar olumlu sonuç vermemişti. Bazı subjektif davranışlar ve partiye katılmaları teklif edilen tanınmış sosyalistlerin çekimserliği ve şartların müsait olmadığını öne sürmeleri yüzünden partinin kuruluşu gerçekleşemedi.

Fakat bu partiye katılmayı isteyen ve hazırlık toplantılarında bulunan illegal hareketin yöneticisi (*) Dr. Şefik Hüsnü Deymer; legal bir hareket için ortamın müsait olduğuna inanıyordu. Yine bu partiye girmeyi kabul eden ve İzmir Fuarında açılan cezaevleri sergisinin başında olduğu için hazırlık toplantılarında bulunamayan Esat Âdil Müstecâbi de legal bir hareketin kurulması ve başarı sağlayabilmesi için durumu elverişli buluyordu. Dr. Şefik Hüsnü Deymer ve Esat Âdil Müstecâbi, bir Sosyalist Partisi kurmak için görüşmeler yaptılar ve birlikte bir harekete girişmek üzere anlaştılar. Fakat sonradan aralarında çıkan anlaşmazlık bu müşterek davranışın da gerçekleşmesine engel oldu.

Bu anlaşmazlık konusunda iki taraf da haklı görülebilecek iddialarda bulundular. Esat Âdil; önceleri illegal hareketin yöneticisi Dr. Şefik Hüsnü ve illegal hareketin diğer yöneticileri ile ilişki kurmayı ve illegal harekette görev almayı sakıncalı bulmuyordu. Hattâ kendisine teklif edilen Genel Sekreter Yardımcılığına karşı, hareketin yönetiminde söz sahibi olma iddiasında bulunmuş ve bu isteği kabul edilmemişti. Zaten Legal Parti kurulmasına sonradan karar verilmişti.

Fakat Esat Âdil, bu temaslardan sonra ve bazı çevreler tarafından yapılan telkinlerin de etkisiyle düşüncelerini değiştirdi. İllegal hareketin devamı sayılabilecek legal bir Sosyalist Partisi'nin hukuk ve politika açısından sakıncaları olduğunu savunmaya başladı. Dr. Şefik Hüsnü'ye yakın çevrelerin iddiasına göre; habersizce ve acele olarak «Türkiye Sosyalist Partisi» ni kurdu. Esat Âdil bu konuda bana; kendisine düşen görevi yaptığını Dr. Şefik Hüsnü'ye illegal bir hareketin, legal olarak ortaya çıkmasının mahzurlarını bildirdiğini ve kendisine itimat edilmesini istediğini söylemiştir.

Fakat, Esat Âdil'in kurduğu partide, o zamanki illegal Türkiye Komünist Partisi'nin İstanbul İl Sekreteri Hüsamettin Özdoğu; senelerce illegal hareketlerde çalışmış, Mustafa Börklüce gibi polisçe tanınmış kimseler; Süleyman Taki ve Hüseyin Demiröz gibi illegal harekette vazife almış işçiler vardı. Esat Âdil'in sakıncalı bulduğu illegal mensuplarını kurduğu partiye alması, müşterek bir hareketten vazgeçmesi için daha başka nedenler olduğunu ortaya koyuyordu.

Nitekim Paris'ten sahte hüviyetle İstanbul'a gelen Dr. Şefik Nevzat; eski «Teşkilâtı Mahsusa» ileri gelenlerinden (*) Ahmet Bedevi Kuran'ın evinde Esat Âdil ile görüşmüştü. Bu temaslarda; yeni ve bağımsız bir Sosyalist Partisi kurulması ve ileride Dr. Refik Nevzat'ın Parti Başkanlığına gelmesi kararlaştırılmıştı. Millî ve Enternasyonal realitelerin telifi ve daha gerçekçi bir Sosyalist Platformu'nun tesisi için, karşılıklı anlaşmaya varıldı.

Olayların bu şekilde gelişmesinde 1946 yılında çok komplike bir şekilde çalışan dış Komünist, Sosyalist ve anti Komünist bazı çevrelerin etkisi olduğunu da kaimi etmek gerektir.

«Türkiye Sosyalist Partisi»: Esat Âdil Müstecabi; Av. Macit Güçlü; Devlet Demir Yollarında kaynak ustabaşısı İhvan Kabacıoğlu; Matbaa makine şefi Aziz Üçtay tarafından 4.6.1946'da kuruldu. Ve Esat Âdil'in Genel Sekreterliği altında çalışmaya başladı.

«Türkiye Sosyalist Partisi» Programı, T.S. Partisinin kuruluş ve faaliyeti şu ana prensiplere dayanır der:

Madde 1 — Türk Cumhuriyetini tam bir halk devleti haline getirmek ve halkın kayıtsız, şartsız kendi kendini idare etmesine imkân verici her türlü siyasî, iktisadî ve içtimaî mevzuatı tesis ve tatbik etmek T.S.P. bu prensiple demokrattır.

Madde 2 — Türk milletinin refah, kültür, sağlık ve adalet seviyesini yükseltmek vatandaşların ferdî gelişmelerini köstekleyen bütün sebepleri ve bu bakımdan mevcut her türlü iktisadî ve içtimaî adaletsizliği ortadan kaldırarak emek ve kabiliyetleri değerlendirmek: T.S.P. bu prensiple sosyalisttir.

(Devamı var)

(*) Dr. Şefik Hüsnü Deymer ve Ahmet Bedevi Kuran'ın hayatları hakkında ileride bilgi vereceğiz. ...

YURD OLAYLARI

AÇLIKLA SAVAŞ YÜRÜYÜŞÜ YAPILDI

T.M.G.T. Açlığa Karşı Savaş mitingi düzenledi.

28 Mayıs 1967 günü saat 14 de İstanbul Üniversitesinin önünde T.M.G.T. Genel Başkanı Alp Kuran yaptığı konuşmasıyla geri bırakılan ülkelerin sırtından geçinmekte devam eden Kapitalist ülkeler'deki insan başına düşen kalori ile bizdeki durumu kıyasladı. Bu feci duruma el uzatmayan ve bu halin devamına göz yuman yöneticileri yerdi. Sonra Doç. Koçtürk söz alarak konuyu daha geniş bir biçimde anlattı.

Doç. Koçtürk bilindiği gibi kendisine Amerika'dan ders vermesi için dolgun bir ücretle çağrıldığı halde, yurdunda halkına faydalı olabilmek için savaşmayı amaç bilen halk aydınıdır. Ne kadar fecidir ki, bu savaşı yüzünden kendisine Türkiye'mizde kürsü verilmemektedir.

Konuşmalardan sonra bir askeri birlik düzeninde 3'erli sıralar halinde yürüyüşe geçildi.

Oldukça kalabalık olan bu mitingte gençler şu sloganları sık sık kullandılar.

«İşçi, köylü, gençlik el ele.» «Yaşasın işçiler.» «Komprador'lar kahrolsun.» «İşçi, köylü serseffil.» «Kır atın yuları Amerikan doları.»

Bu mitingin şimdiye kadar olan mitinglerden farklı yanı, emekçi yığınlarla gençliğin ilk defa kaynaşması, halkın dâvâlarına ve günlük yaşantısına ışık tutan ilk yürüyüş olmasıydı.

Gençlerin düzenlediği bu mitingte işçilerden önderler çıkıyor, heyecanla genç arkadaşlarına yardımcı oluyor, halkı yürüyüşe davet ediyordu. Mitinge boya sandığını bir arkadaşına vererek katılan, yöneticilere yardımcı olan bir arkadaş, bir gün sonra Sunay'a «Anayasa sosyalizme kapalıdır.» dediği için Anayasa gönderiyordu.

Unkapanı köprüsünün bitimine yaklaşırken, 70'lik bir ihtiyar, bastonuna dayana dayana yürüyüşe katılıyordu. Bir işçi bana: «Ben katılmayacağım da kim katılacak.» diyordu.

1960 dan bu yana 10 bin kişiyi aşkın çok yürüyüşler olmuştu. Fakat böylesine bilinçli bir kütlenin yaptığı yürüyüş ilk defa oluyordu Düşünceden davranışa geçen T.M.G.T'yi selâmlarız.

Kimi gazetelerin hiç anmadığı, kimisinin gayet kısa yer verdiği yürüyüş işte buydu.

Gene aynı gün sabah üzeri, Taşlıtarla'da suların akmamasını protesto amacıyla 500 kişi sessiz yürüyüş düzenlemişti.

Son günlerin halktan yana en olumlu davranışları bunlar oldu.

SENDİKALAR ESNAF DERNEĞİ Mİ OLUYOR? ESNAF BİRLİĞİNİN MİLYONER BAŞKANI DENİZ - İŞ FEDERASYONUNA DA BAŞKAN OLDU!

Türk sendikacılığı süratli bir dejenerasyon içinde bulunuyor. Prekapitalist münasebetler içindeki toplumumuzda, gerekli köklü değişmeler sağlanmadıkça, her ülkücü kuruluş bozulmaya mahkûm görünüyor. Sendikacılığımızdaki bozulma, İşçi Sınıfı Hareketini engelleme bakımından Hakim Sınıflarımızca başarı ile yürütülmektedir.

İşçilerin Sendika başlarına getirilip milyonerleştirilmesinin, şimdi de Milyonerlerimizin Sendika başlarına getirilip «İŞÇİLEŞTİRİLME»si izlemiş bulunuyor. Hem öyle milyonerlerin ki, İşverenlikte girişkinlikleri ile ün yapmışlardır. Tevekkeli denmemiş, «sendikacılık bol paralı bir iş'tir» diye.

Yalnız, minareye kılıfı nasıl buldular acaba? Malûm ya, Sendikalar Kanununun 17, ci maddesi, işverenlerin işçi sendikalarına değil üye olmaları; hattâ «araya koyacakları sair kimseler vasıtasiyle birbirlerinin kuruluşları, idare ve faaliyetlerine, nüfuz tesis etmek maksadiyle müdahalede» bulunmalarını da men etmiştir.

Ama gelin görün ki; sırtını Emperyalizme veren Burjuvazimiz, bir taşla iki kuş vurmak sevdasına düşmüştür.

Birinci kuş; sömürülen küçük sanatkâr ve esnafımızdır. Nasıl mı? Buyrun:

Hâkim Sınıflarımız, yıllarca Küçük esnaf ve Sanatkârı, TİCARET ODASINDA KAYITLI OLMAYAN TÜCCARLARLA YÖNETMİŞTİR.

Hattâ zaman zaman bunların arasına pek pervasızca birtakım ticaret odası patentliler bile sokulmuşlardır

Birinci kuşu yıllardanberi keklik gibi çantada tutma görevi, her zaman milyonları ile bilinen mavnacı armatör Mecit Çetinkaya'da idi. Çetinkaya Esnaf Birliği Başkanlığına geldiğinde DP'liydi. ihtilâl olunca hemen CHP'ye transfer etmeyi başardı, şimdi GP de midir bilmiyoruz, onu Türkiyenin zamane mızdaki iyi saatte olsunları CIA'lar iyi bilir tabii

Hasılı Burjuvazimiz Bay Çetinkaya'yı pek beğenmişe benzer. Yıllardanberi görevini azaltmadı arttırdı. Hattâ öyle ki, şimdi onunla ikinci bir kuş daha vurmak istiyor! Bu defaki, kuş Esnaf ve sanatkâr gibi bir ara tabaka da değil, Modern İşçi Sınıfımız!

GENEL-İŞ MANİSADA GREV YAPIYOR

TÜRK-İŞ Temsilcisi Grev kırıcılardan dayak yedi

Genel-İş Sendikası, üyesi 165 işçi adına Manisada zorlu bir grev yapmaktadır. Teşkilâtının gerici ellerde bulunmasına karşılık, Başkan Abdullah Baştürk, işçi haklarını kotarabilmek için çalışmaktadır. Sendika Eğitim Müdürü Engin Ünsal, Grevi başarabilmek için üstün bir gayret gösteriyor. Hakim çevreler Manisada, grevi kırabilmek için görülmemiş bir ittifak kurmuş bulunuyor. Bu ittifakın hücumundan Türk-İş bile kendini kurtaramamıştır. Türk-İş Temsilcisi olup işverenlerle anlaşmasını pek beceren Asutay bu defa bizzat kendisi «Komünistlik» iddiası ile karşılaştı ve Manisalı grev kırıcılardan bir de dayak yedi.

Genel-İş için 165 kişinin grevini sürdürmek maddi bakımdan önemli bir konu değil. Gericilerin Genel-İş'e oynadığı bu oyunun çok faydalı sonuçları da olabilir. Bu sonuçları almak, Sendika Yöneticilerinin grevi akıllıca kullanabilmelerine bağlı. Genel-İş, bu grevle teşkilâtını bütün Türkiye çapında eğitebilir, faşizm de faşizm diye direnenlerin gözünü biraz olsun açabilir, açmalıdır da. Abdullah Baştürk samimi ise, böyle imkânları kaçırmamasını bekler, Manisada grev yapan 165 kardeşimize, onların teşkilâtı olan Genel-İşe başarı dileriz

27 Mayısta halkın rolü

Finans kapital Ülkenin temel ekonomisini ve Devlet üstyapısını *elinde* tutuyor. Finans - kapital Dünya ölçüsünde Enternasyonalcı kesilmiş Emperyalizmin şartsız kayıtsız egemenliğini Türkiyeye sokup kendisine destek yapıyor. Böyle bir sosyal ve politik güce karşı 27 Mayıs'ın kuveti ne idi? 27 Mayısçıların sinde ortak bulunan kanı: aldıkları sonuç üzerinde herkesten çok kendilerinin şaşa kaldıklarını gösteriyor. Çıkmış Anılar 27 Mayıs'ı yapanları, Molyer'in «Zoraki Tabip» piyesindeki hekim rolünde gösteriyor. Bu hatıralardan gelişi güzel birine bakalım. Alb. Kocaş gibi Gn. Madanoğlu da, işe nasıl başlandığını şöyle anlatıyor:

«Biz buna (İhtilâle) karar verdiğimiz zaman fazla kalabalık değil 4-5 kişi idik. Kararımızı Gürsel Paşaya açalım dedik. Yanına gidip, meseleyi açtığımızda:

«— Tamam!... dedi, kabul ederim. Tek şartla... Üç ay zarfında Seçime gidilecek»... «Planları hazırlıyorduk. Bir gün Gürsel bizi çağırdı:

«— Beni buradan (Kara Orduları kumandanlığından) alıyorlar, dedi: Fakat gitmek istemiyorum. Ne yapacaksak, hemen yapalım. Sonra fırsat kalmıyacak.»

(C. Madanoğlu: İfşa ediyor. Adalet 25 Aralık 1961.

27 Mayısın başı bu... 27 Mayıs gecesi bir mahşer:

«Harp okuluna girdiğim zaman ne görevim? Her taraf aydınlık, sanki bir bayram var. Derhal ışıkların bir kısmını söndürttüm. Milli Birlik Komitesi'ne: «*Esasen* önüne gelen giriyordu. İstiyen içeride kalıyor, istiyen çıkıyordu. O ara başkaları da kapı aralığından sızsa, onlar da girip bizimle çalışabileceklerdi. Asıl alınması gerekenler değil, rastgele bir Komite üyeleri listesi yapılmış. Bu Komitenin fazla bir iş göremiyeceğini düşünerek... Peki, teşkil etsinler de, kimden ederlerse etsinler, şeklinde düşündü.» (Keza, s. 4)

Böylesine başsız, dağınık, yönsüz bir davranış nasıl oldu da 27 Mayıs ihtilâli olarak şehrâyinleşti? Yapanlar da ona hâlâ şaşıyorlar. Yalnız, gözlerine çarpıp ta ağızlarından kaçmış tek tük olaylar, işin içyüzünü farkına varmaksızın açıklıyordu. 27 Mayısı, silâhlı çocukların bir kolcu-kaçakçı oyunu gibi anlatan Madanoğlu gördüklerinden şöylesini de saklıyamıyor:

«Harp Okulu talebeleri şehre yayıldıktan sonra, Harp Okuluna yüzlerce kişinin getirildiğini haber aldım. Bizim kararımız, kabine üyeleri ile mâhut Takrir'e imza koymuş olan 4 mepus dışında başka kimseyi tevkif etmemekti. Fakat HALK büyüğü, küçüğü, hatta kedisi, köpeği ile, bu hareketi *o* kadar candan bekliyormuş ki, penceresini açan, eline telefon rehberini almış:

«— Şu evde falanca var... Onu da götürün...

«— Bu adam da onlardandır, milyonlar yutmuştur...

«Şeklinde, hemen bütün mepusları ve yakınlarını toplatmışlar. Baktım durum bilyüvor. Derhal Harp Okuluna gittim. Ortalık ana baba günü idi. Siviller dolmuştu.» (Cemal Madanoğlu: Keza).

Yâni Paşalar, kendilerini işten atanlara karşı 4.5 kişilik bir Saray İhtilâli yapmakla yetinmeyi plânlamışlardı. Ok yaydan çıkınca, «Kedisi köpeği ile» HALK, bütün «milyonları yutmuşlar»ı, Paşalara rağmen nasıl etmiş, etmiş «TOPLATMIŞ»tı! Ve Mizancı Murat Bey'in dediği gibi: «Avâmın hükmü İstinafsız» olmuştu.

Bir avuç Finans Kapitalistin yerli tefeci-bezirgânları dümen suyuna alarak memleketi soyup sovana çevirmesi, başta dar-gelirli Silâhlı Kuvvetler gelmek üzere tümüyle halkı öyle çileden çıkarmıştı ki, 27 Mayıs dinamit fıçısının içine atılmış bir kıvılcım olmuştu. Yığılan hoşnutsuzluk, yalnız Silâhlı Kuvvetler bendi ile tutulabiliyordu. O bendin, en beklenilmedik yerinde açılan bir çatlak, bütününü Sebâ sellerine kaptırıp sürüklemişti.

27 MAYIS'ın asıl gücü, bütün ULULUĞU buradan geliyordu.

Türkiyede Kapitalizmin Gelişimi Üzerine

(Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın Ankara'da Fikir Kulüpleri Federasyonu «FKF» Lokalinde verdiği Konferanstan özetler.)

— II —

«Tarih yazmanın bir idealist metodu vardır, bir de realist metodu». Çıkardığımız gerçekçi sonuçlar: «Güdücü sınıfların çıkarı önyargıları ile az bağdaşacaktır. Ama Cehennemin giriş yerinde olduğu gibi, bilimin eşiğinde de, insan şöyle bir mecburiyetle yüzyüze geliyor:

«Qui si convien ogni sospetto
Ogni villa convlyen che qui sia morta»
(Burada her kuşku püskürtülsün,
Burada her korku ölsün!)

Gençlerimiz, gerçeği her arayışlarında, insan biliminde en büyük Devrimi yapmış düşünürün bu iki öğüdünü hiç unutmamalı, boyuna kendi kendilerine sormalıdırlar. Acaba doğrudan korkuyor muyum? Acaba gerçeği kuşkulu biçime sokuyor muyum? Korkuyorsam doğrudan: boşuna bilim çalımları takınmayalım. Doğruyu hiç bir zaman bulamamaya mahkûmum. Gerçeği kuşkulu gözlerle izliyorsam: hiç bir kesin davranışa yol açmayacak fikircilik ve tereddüt batağında boğulmaya, hiç bir keşif ve icad ışığı tutamamaya mahkûmum. Savaş meydanından çok Bilim ve Bilinç alanında korkusuzluk ve kuşkusuzluk zaferin ilk şartıdır.

Bu yalın kat kuralı unuttuğumuz için, Türkiyede bilimsel güç sıfır çizgisi üzerinde dolaşır durur. Dünya ölçüsünde, insanlığın ciddiye alabileceği bir tek bilimsel keşif, icat ve doktrin öne süremeyişimiz, zokasızlığımızdan, bilgi kıtlığımızdan değil, korkuyu alçak gönüllülükle maskeleyişimizden, ve kuşkuyu bilimsel iffet sayışımızdan ileri gelir. İki yüz yıl boyu boyuna yitirdiğimiz kuşaklar, hep kendi kendisinden veya çevresinden KORKU ve KUŞKU illetine kurban gitmişlerdir. Güdücü sınıfların çıkarcı önyargılarından» ürkmemek, korkmamak, o önyargıların içimize işlettiği pısırıklıklar ve nemelâzımcılıklarla evham ve kuşkuya kapılmamak bilimin birinci şartıdır.

Yalnız kuşkusuzluğu körü körüne kapılmayla karıştırmayalım. Kızı Laura, Marx'a soruyor: «Beğendiğiniz us nedir?» Marx karşılık veriyor: «Her şeyden şüphe»... Marx'ın Özel Dünyası kitabımızda da işaret ettiğimiz gibi, buradaki «ŞÜPHE»: septisizm (kuşkuculuk, Zenon'kâri safsatacılık, hiç bir şeye inanmamak) değil görünüşe aldanmamak, gösterişe kapılmamaktır. Fikretin deyimiyle: Şüphe nura doğru koşmaktadır. Dogmatizm'e düşmemek parlak palavralarla kamaşmamaktır. Bizde en çok karıştırılan da budur.

«Türkiyemizde 40 yıldır Kapitalizmin varlığı inkâr edilerek domuzuna KAPİTALİZM kuruldu. Şimdi «dününce âbler, döndü dolaplar»: son konağına varmış düzene «Özel sektör», yok «Hür teşebbüs» gibi aklıklar, allıklar, parfümlü pudralar sürülecek, yüz yıllık bin bir yabancı sermaye odalığı yerli kapitalizmimizin iç yüzü saklanmak veya şirin gösterilmek isteniyor. Bu alanda ne denli kuşku yaratılabilirse, yurddaşın o denli «Kafadan gayrımüsellâh» edilebileceği umuluyor da ondan.

Bu belirtmeyi: «Sosyal konularda kesinlikle konuşulamaz» gibi iddialara karşı yapıyorum. Bu iddia, hep kuşkulu sözlerle yetinme davranışını dile getiriyor. Bu davranış, bilimsel iffet kabul ediliyor. Oysa bilim, kılıç gibi keskin olmayı gerektirir. Kararsızlık, bilime en az yakışır. Bir izafiyet meselesi çıkarılmış ve mutlâklık'ın karşısına konmuştur. Oysa Diyalektik, septisizm değildir. Kalite değişmedikçe, mutlâk hakikattir. Ancak sayıca birikim atlama yaptığı zaman kalite (nicelik) değişir, atlayındek kaliteliğini korur.

Her devirde dargörüşlü politikacılar, korkudan medet ummuşlardır. Şimdi «Temel Haklar Kanunu» da böyle bir dargörüşlülükle çıkarılıyor. Korku hiç bir zaman gelişimi ilelebet tıkayamamıştır. Olayları kuşkusuz ve korkusuz ortaya koymak bir zorunluktur. Ve iyiliktir de.. Bilginlerimiz korkusuz ve kuşkusuz olsalardı, Menderes'e iyilik etmiş olmazlar mıydı?

Kapitalizm konusu ele alınınca bunun ve Kapital'in tarifi de gerekiyor. Dün konuşan sözcü arkadaş, onu sadece teknik ve mekanik bir olay gibi izah etti. Bu izaha «ekonomik» demek büyük bir yanlışlık olur.

Diyalektik Materyalizmin insanı sadece ekonomik hayvan haline soktuğu, tamamen bir burjuva iftirasıdır. Bilimsel Sosyalizmde insan, «Sosyal Yaratık» tır.

Sermaye nedir? Kapitalizmden önceki sermayeye, Pre-kapital, Önsermaye diyoruz. Osmanlı'nın dirlik ve kesim düzeni zamanlarındaki sermaye budur. Önsermaye kesim düzeninde egemenleşmiştir.

Modern sermaye Üretim alanında da egemen olan sermayedir. Prekapital, Modern kapitalin düşmanıdır.

Mesele bu iki terimin karıştırılışından doğuyor. Onun için neden ilerliyemiyoruz? Kapitalizm var mı, yok mu gibi konularla yüzeyde uğraşıp duruyoruz.

Sınıflı Toplumun, yani Medeniyetin açışını Sermaye yaptı. Ama bu Tefeci-Bezirgân sermayedir, Prekapitaldir ve bu Modern sermayeye tamamen zıttır.

Profesör Aren «Türkiye kapitalizme geçişte niçin geri kaldı, bilmiyorum, bilen de olduğunu sanmıyorum.» dedi. Buna Agnostisizm, «bilinemezcilik» denir. Bu isme yakışmaz. Sosyalizm adına ise hiç yapılmaz. Bilim bilinmeyenlere doğru savaştır. Türkiye'nin konuları profesörlerimiz tarafından niçin bilinmiyor? Tabii alıştığımız şey kitapların Avrupada yazıldığı, Türkiyeye geldiği ve ancak o zaman okunup profesörlerimizce bilinebildiği, öğrencilere anlatılabildiğidir de ondan. Ama bu çok acıdır. Türkiyede yazılan, bilinenleri örtbas eder.

Tarihten öte, bir de Prehistoire var. 50 bin, yüzbin, belki bir milyon yıllık. Bunun iyice aydınlanışı da Marks ve Engels zamanında yeterlice olmadı. Onlar da her dürüst bilim adamı gibi açıklamalarından fazla ileri gitmediler. Sadece yolu açtılar. Bir metot bıraktılar. Şimdi ben size kollektifçe başarılabilecek bir iş teklif ediyorum. Kapitalizm konusunu hep beraber araştıralım.

Klâsik Batı kitapları Kapitalizmin doğuşunu aşağı yukarı şöyle anlatır:

«İstanbul Türklerin elinde idi. Yüzyıl savaşı bitmek üzereydi. Matbaa icat edilmişti. Feodal dünyası (derebeylik) yavaş yavaş çözülüp dağılıyordu. Ortaçağ anarşi ve kaos'undan (mahşerinden) yavaş yavaş sahneye Modern Devletler çıkıyordu. Derken, ansızın, Eski Dünya: denizler ötesindeki altın ve baharat ülkelerini kendisine ilhak ederek büyüdü.» (Hist. du Tr. et des trav. 131).

Bu satırlarda, kapitalizmin doğuş sebepleri açıklanıyor mu? Hayır. Sadece tasvir ediliyor. O tasvir de parçalı ve eksik bırakılıyor. Bugüne değin Batıda Kapitalizmin doğuş sebepleri aydınlanmamış kaldı. «İlkel Sosyalizmden Kapitalizme ilk geçiş: İngiltere» adlı kitabımızda o boşluğu, en çok ihmâl edilen İnsan üretici gücü: Kollektif Aksiyon bakımından aydınlatmaya çalıştık. Tarih, yâni Medeniyet, Basra körfezinden kalkıp yola düştü. Umman denizinden Hind'e, İpek yolundan Çin'e giden Doğu yönelişine karşılık, Batıya yönelen dalları, Finike kıyılarından, Mısır'a, Fırat ve Dicle boylarından Anadoluya, oralardan önce Yunan, ardından Roma ve Karaavrupa bölgelerine yayıldı.

Bu birbiriyle sebep netice zincirlemesi bağlı olan gidişler, yâni Tarihin üretici güçlerindeki gelişim olamasaydı, elbet Medeniyetin İngiltereye atlaması çok şey getirmez, kapitalizmi yaratmaya yetmezdi.

İstanbulun Fethinin 500. cü yıl dönümü dolayısiyle Fetih ve Medeniyet» adıyla 1953'te bir broşür yayınladık. Bu broşürde, Batı Rönesansında Türklerin önemli rolünü belirtmeye çalıştık. Batı Rönesansı diye bilinen hâdise aslında iki basamaklıdır. Birinci basamak, Haçlı seferinde Hristiyan Barbarlar tarafından İstanbulun birinci açılışı ile oldu. Bu ilk rönesans gelgeç kaldı.

İkinci Rönesans: Osmanlıların İstanbulu Fetihleriyle başladı. Böylece, iddia ettik ki, Batı Medeniyetinin doğuşu sağlanmış oldu. Osmanlıların İstanbulu fetihlerile başlayan İkinci Rönesans, Osmanlı İmparatorluğu ölçüsünde geniş, tamamen cezri bir tasfiye olduğu, için, Bizanstan kopan tohumlar ,bir kaç kente veya bir memlekete inhisar etmedi. Hemen, bütün Avrupayı kapladı. O sayede, saman alevi gibi gelip geçmedi. Modern Avrupa tarihinin ve Batı medeniyetinin gelişme başlangıcı oldu.

Burada da konu, tefeci - bezirgân sermayenin gelişimi önlediğidir. Tefeci Bezirgân sermayenin aşırı geliri Kapitalizme geçirmiyor. Tersine bir medeniyeti batırıyor.

Toprak meselesini hâlleden Horasan erlerinin başarısı, Rönesansın izahında önemli bir yer tutar. İstanbulun fethile Bizans bilginleri Avrupaya saçılmış ve Batı Rönesansına Tohum olmuşlardır. İstanbulun Fethinin Coğrafi keşiflerdeki yerini ise burada tekrarlamaya lüzum yoktur. Akdenizi Türkler tıkayınca Hindi Atlas denizinden aradılar.

Tarihte «rönesans,» çok tekerrür etmiş bir olaydır. Bilimsel, Sosyalizmin Tarih görüşünü, Devrim hâdisesi belirler. Sosyal Devrimlerden, önce de devrimler vardı. Bunlara Tarihsel Devrimler diyoruz. Tarihsel Devrim ilkini ile bir medeniyet yıkılıyordu. Avrupada böyle olmadı, Kapitalizme geçildi. Bu nasıl oldu?

(Elbette ekonomik münasebetlerle ilgili bir olay bu. Ancak Marks ve Engels, Modern Toplumu incelemişlerdi. Kapitalizm baş döndürücü bir teknik değişiklikler çağıdır. Kimi «Markscıler», buna bakarak tarihi güden tek önemli güç tekniktir sandılar. Bu yanlıştır.

Tarih, Marks-Engels'in de yer yer belirttiği gibi, «Üretici güçler» le gelişir. Üretici güçler ise, ikisi maddi ikisi de moral (daha doğrusu: İNSANLIK) olmak üzere dörttür:

1 — Coğrafya 2 — Teknik, 3 — Tarih, 4 — İnsan.

Kapitalizme ilk olarak İngiltere'de geçilmiştir. Bunun, İngiltere'nin coğrafi estüerli nehirlere malik olması ile açıklanması yanlıştır. Estüerli nehirler Çinde de vardır.

İnsanlığın İngilteredeki Sosyal Devrime sıçrayışının Teknikle izahı da yetersizdir. Zira matbaa, top, vs. çok öncesinden beri biliniyordu.

Geriye tarih ve İnsan kategorileri kalıyor. Soru şudur: Tarih nasıl oldu da getirdi. İngiltere'deki İnsana modern kapitalizmi kurdurdu? Burada elbette Tarihin bütün olarak gelişimi içinde kapitalizme doğru atladığı basamaklar gözönüne getirilecektir. Antika Tarih basamaklarda İnsan unsurunun durumu daima tayin edici bir rol oynuyor. O İnsan ki, bütün izahlarda daima unutulmakta, yahut sele kapılmış saman çöpü sayılmaktadır.

İngiliz Magna Carta'sını Batı Medeniyetinin önemli başrıların dan saymakta herkes müttefiktir. Magna Karta davranışı Kapitalist insan haklarının gelişiminde temelli bir eylemdir, zira o sayede «Kral kanunun altındadır.» ve herkes gibi kanuna uymaya mecburdur. Böylece İnsan hakkı, hürriyet ve saygın evrensel kanun olarak tanınmış, yerleşmiş oluyor.

Bunu meselâ Fransa ile karşılaştırırsak, orada İngilteredekinin tersine müstebit krallar görüyoruz. Neden?

Çünkü İngiliz İnsan Üretici gücü, Barbar aşısı ile sık sık tazeleniyor. İngiliz İnsanının, medeniyet bezirgânlığı ile, dejenere edilememesi, ilkel sosyalizmin gelenek ve göreneklerinin yaşatılması, sürdürülmesini sağlamış oluyor. Modern Demokrasiye ilkel tohumlarını veriyor.

İngiltere'de Magna Karta bir geleneği yerleşirken, Fransa'da Barbar geleneğini yitirmiş olanlar, derebeyler saraya teslim oluyorlardı. Fransa Doğu desportluğu çukuruna yuvarlanıyordu. Çünkü kara Avrupası, İngiltere kadar sık sık ve Yaman Barbar aşıları yememişti.

İngiltere'de aşiret ağaları, lordlaştı, burjavalaştı, birçeşit halklaştı. Lord yarı burjuva, yani toprak sahibi oldu. Fransa'da ise derebeyler kapıkululaştılar. Derebeylere karşı Kral halkla birleşti. Fransanın Kapitalizme geçişte İngiltere'den 100 yıl sonraya kalışı bundandı.

Bu konuları Türkiye'de Kapitalizme geçişin neden olmadığı, neden geç ve belli şekilde olduğunu incelemeye geçişte bir ışık olmak üzere özetledik.

Bizde Magna Karta geç ilân edilmiş ve güdük kalmıştır. III. Selim ve Alemdar Mustafa Paşanın ilân ettiği sened ittifak tıpkısı ile İngiliz Magna Karta'sıdır. 7 maddeden ibarettir.

Tarihi zabıta romanı ile karıştıran kimi hevesliler, her önemli Tarih olayı gibi Sened'i İttifak'ı da anlıyamamışlardır. «İttifak»: «Vükelâyi Devlet beyninde ve Taşra hanedanları meyanında yapılmıştır. Şartları: yedi tanedir.

2 — inci madde: «Asker ve er yazıp tertipleme, hepimiz arasında konuşularak Mecliste verilen oyların birliğiyle alınmış kararlara göre düzenlenir.»

3 — üncü madde «Gerek Müslümanlar Malevinin ve gerek Devlet Gelirlerinin korunmasına kim karşı korsa hepbirden teşolt edilir.»

5 — inci madde: «Her kim fukaraya zulüm ve düşmanlık yapar ve temiz Şeriat'in yürütülmesine karşı kor ise, onun dahi ezilip eğitilmesine elbirliği ile çalışılır.»

6 — inci madde: «Ocaklardan ve başkalarından herhangi bir fitne ve fesat olursa, Ocak ise, Ocağın kaldırılmasına. Sınıf ise kahr ve tenkil ve Dirlik ve Esâmilerinin kaldırılmasına, kişi ise HER NE TABAKADAN OLURSA OLSUN tahkikle idam edilmesine hep İstanbula gelip karar verilir.»

7 — İnci madde: «Fukara ve Çiftçilerin (reâyânın) korunup savunulması esas olduğuna göre... âsâyiş ve vergilerde ılımlılık hususuna dikkat olunmak lâzım olmağın, zulümlerin ve sataşmaların ve vergilerin kaldırılması hususuna Vekelâ ve Hânedanlar aralarında konuşarak ne yolda karar verilir ise onun devam ve istikrarına» bakılır.

Bu hükümler İngiliz'lerin Magna Karta'larından az Hükümdar kısıtlayıcı değildir. İttifak'ı imzalıyan «Vezirler (Mülkiye), Ülema (İlmiye) ve Rical (Kalemiye) ve gerek Hanedan (Taşra ağaları ve bilcümle Ocaklar (Seyfiye) ki topu 25 kişiydi. İngiliz Magna Karta'sını imzalıyanlar da, tuhaf bir tesadüfle, ne fazla ne eksik, tam: 25 şövalye olmuştu. Ayrıca: «Yüce Devletin öteden beri *Usul, Nizam* ve Kanunu ve Tüm Padişah buyuruldaları, içeride, dışarıda bütün erkân ve Vükelâ'ye MAKAM'I VEKÂLETİ MUTLAK'dan sudur etmek sureti olmağla» deniliyordu. Yâni tıpkı Parlemanter krallıkta olduğu gibi Hükûmet ve idare doğrudan doğruya Başbakanlığa düşüyor. Padişahın bir emri olursa, onu da Başbakan kanalından geçirmesi gerekiyordu.

Bu kadarı, bir kalemde Osmanlı Padişahlığını modern Burjuva Devletine çevirmek oluyordu. Ve bu değişikliğin uygulanması, Padişaha dahi yükleniyordu: Sened'i İttifak'tan birer nüshası «Tâcli Yüce Katta saklanmakta olup, daima ve kesintisizce yürütülmesine Şevketmeâb Efendimizin kendisi nazaret'i saniyeleri tâm ola vesselâm» deniliyordu belgede...

Biçimce hemen hemen aynı olan Magna Karta ile Sened'i İttifak arasında ne fark vardı? 1 — Magna Karta'nın ardında, bir alanda toplantı yapmış yüzbinlere yakın İngiliz yığınları ayakta ve silâhlı bekliyorlardı, 2 — Magna Karta'yı imzalıyan, en ufak bir ihanet önünde hemen yalın kılınç kellesini sözü uğrunda torbaya koymuş Şövelyeler (Alpler: Gaaziler), yâni yalan dolan bilmez barbar şeflerdi... Alemdar'ın karşısında imza koyanlar, Bizans hilelerinde kırışkın kapıkulları idiler. Peşinde gelip İstanbulu basanlar, çapul ülkülü iyi gün dostlarıydılar.

Bu olaylar keşif ve icat yapanların başlarına gelenleri gösteriyor. Bu; Tefeci sermayenin teşebbüse karşı oluşunun sonucudur.

Tefeci böyle davranıyor. Kapitalist ise keşfe el koyuyor. Çünki o üretimde, kâr arıyor. Tefeci Bezirgân Ali'nin külahını Veliye diyerek ticaret kârı faiz peşinde. Üretimle ilgisi yk. Yedi bin yıllık tarihi bunu gösteriyor.

Sosyal olaylarda da bir rezonan rüz konusu oluyor. Meselâ bir radyo, havadaki dalgalardan ancak kendine uyan dalgayı alabiliyor ve alıyor. Bir toplum da dışında cereyan eden olaylardan ancak kendi ile uyan olaylardan etkilenebiliyor.

Bunu bizim Batıdan ne aldığımızın izahı için kolaylık olması bakımından belirtiyorum. Kapitalizmin iki safhası var: Biri Serbest Rekabet, Öbürü, ya da İkincisi Finans-Kapital safhası. Finans-Kapital safhası, Serbest rekabetçiliğin tersine Tekelci bir safha. Bu; Batı Kapitalizminin çöküş safhasıdır. Böylece, Osmanlı Batıya yöneldiğinde, demek oluyor ki, Çöküş halinde olan iki toplum birbiri ile temasa geliyordu. Buna Sosyal Rezonans diyoruz. Yerli Tefeci Sermayemiz ile Batı'nın Finans-Kapitali, kaynaşıyorlardı. İşte Batıya yönelişimizin Bilimsel determinizmi, geri kalmış ülkelerin kaderi olarak böyle işliyordu.

İşte Türkiyede Kapitalizm, bu determinizm içinde, bu tarihi aşamalardan geçerek gelişmiştir.

ŞEYH BEDRETTİN

Dr. Hikmet Kıvılcımlı

— VI —

B. — OSMANLILIK VE ŞEYHGİL

Şeyhin ataları, Rum Selçukları sarayından uzaklaşınca, Bağdatta bir çeşit Bilim Hânedanı kurmuş oldular. Ancak, zamanın yaman kargaşalıkları ortasında kılıç ve baş kesin rolü oynuyordu. Her sâhici müslüman, Bilimi kılıç gibi kullanmak zorundaydı: Göçebe geleneğinin medeniyet ülkücülüğü kilşileri ister istemez hem EVLİYA (Havâri, hem MÜCÂHİD (kutsal asker) demek olan GAAZİ (Şövalye) yapıyorlu. Şeyhgil de soyca yarı bilgin, yarı mücahit kesildiler.

I — OSMANLI KURULUŞU VE ŞEYHGİLİN GAAZİLERİ

Âdil oğlu Oruç'un yazdığı «Tevârih'i Âl'i Osman»a göre, Osman henüz adsız binlerce gaaziden biri iken, yeğeni Aktimur ile Selçuk Sultanı Alâeddinden (Şeyhin dedesinin kardeşinden) silâh yardımı alarak Karahisarı ele geçirdi. Bunun üzerine Âlaeddin, veziri Abdülâzizle (Şeyhin dedesi ile) Osman gaaziye: «Mısır Hükümdarlarından gelmiş Hz. Peygamberin ak sancağı ile tuğ ve alem ve değerli başka hediyeler gönderdi. Osman gaazi, gönder üzerindeki hilâli çıkartıp, büyük bir saygı ile otağı üzerine koydurdu.» Bay Kaygısız: «Abdülâzizin ve kimi hısımlarının sonradan Osmanlılara geçmesi, mutlaka bu ilk tanışmanın tesirile dir» (Keza, 31) diyor. Demek Osman gaazinin Tarihe ilk girişi, Şeyhgilin eliyle olmuştur. Öyleyken, Şeyhgil en ufak mevki hırsı gözetmediler. Din düşmanı saydıkları Hristiyanlığa karşı savaşmak onlara yetiyordu. Saltanatın ne olduğunu öğrenmişlerdi. Batıya karşı Osman oğullarına kavga yoldaşı olmaktan başka amaç akıllarına gelmedi.

Osmanlılığın kuruluşu gibi, en cesur fetihlerinde de Şeyhgilin payı hiç bir Tarihte yazılmadık kertede büyük oldu. Osmanlı akıncısı olarak Çanakkale önüne geldikleri vakit, Şeyhin dedesi Abdülâziz yüz yaşını aşkın bir pirdi. Çoğu gaaziler gibi hem derviş, hem kılıç eriydi. Önce Mevlâna Celâleddin Rumi'nin has haremine emin oldu.

«Pire hizmet itmiş idi ol emir
«Şâhlar halinden olmuştu habir
«Hazret'i Mevlâneye ermişti ol
«Eşiğinde nice yıl olmuştu kul.» (Me, 6)

Mevlânâ ölünce, Hüsameddin Rumi Çelebi'nin «Şamdanına mum» olmakla yetindi. Saltanatı dervişlikle seve seve değişmiş, fukaralıkla kendisini hiçe saymaktan daha yüce lik bulamamıştı: «İhtiyar etmiş idi fakr'ü fenâ-Ana vird olmuş idi hamd'ü senâ» (Me, 6). Gaazinin anladığı «Fenâ: Yokolma» tekkede fodla öğütüp, yaşlıda ölmek değildi. Olumlu işler görüp, yaratırken yitmekti. Hangi gün «Gazâ kapısı açılsa», Abdülâziz «Fiy sebil'il-lâh» (Tanrı yolunda) elde kılıç o kapıdan er meydanına ilk çıkan olurdu. Savaşta uğuru denenmişti. Bevoğulları (şehzadeler) Abdülâzizsiz kavgaya girmezlerdi. Yiğitliği yazılmakla tükenmezdi: «Önüne düşerler idi Gaaziler - Konsa dolardı ovalar, vazılar - Her gazâda bile olsa idi ol - Cümleye nusratla hak açardı vol» Yüzyılı aşan tecrübesiyle hep ileriyi görürdü. Her dediğinin çıktığı denenmişti: «Bir sözü söylerdi ol günde ayân - Ertesi vaaki olurdu ol heman» (Me, 6).

Altay oymak öğütlerindenberi, Osmanlı yiğitlik geleneğinde: Üçler, Yediler, Kırklar vardır. Abdülâziz tayfası YEDİLERdendi: «Yedi kimse idi bunlar, ey civan - Heft encüm veş yere tâbân olan» (Me. 7) Yeryüzüne ışık saçan bu yedi yıldızın başı Abdülâzizden sonra, iki kardeşi gelir: biri Abdülmümin, yürekli çeridir; ötekisi Fâzıl beğ, «Yiğitler server i(başbuğu)»dur. Bu ilk üçlerden sonra, dördüncü kişi Abdülâzizin bilgin oğlu (Şeyhin babası) İsrail (19) dir. Genç İsrail hem Şeriat hem Cenk yiğitiydi: «Buyruğun tutardı Allahın tamam - Hükm'ü Şer'a olmiş idi kalbi râm - Dirler idi ana İsrail'i vakt - Cenge olduğu için Azrail'i vakt» (Me, 8) (19). Şeyhgilden Tarih denizinin yüzeyine çıkan beşinci baş: Abdülâzizin kızkardeşi oğlu Tülbentli İlyas'tır. O sıra, her çeri «börk» denilen keçekülâhı giyerken, o ak sarığı ile tanınırdı: «Kimse dülbend giymez idi ol zaman - Doğru börkler giyer idi her civan - Ak amâme sarıyor ol gördüler - Lâkabın Dülbendli İlyas verdiler.»

En sonra gelmekle birlikte, adlarını güçleriyle Osmanlı Tarihine sokmuş olan Şeyhgilin iki türk şövalyesi: Hacı İlbeği ile Gaazi ece'dir. Bunlar Abdülâzizin kızkardeşi kızının oğullarıdırlar. Babaları, hiç te Selçuk hanedanından gelmiyordu. Menâkıb'da yalan yok: «Lik, nesli Âl'i Selçûkî değil - Gürgen tohmu dürerlerdi, öyle bil» (Me, 8). Bu gürgen tohumu çocukların atları vardı (20). Kılıçları hakkına «Nâmdâr ve küfve lâyık kimselerdi.» Tarihte değme Osman oğullarıyla atbaşı birlik ün bırakacaklardı.

II — RUMELİYE GEÇİŞ

Osmanlının Rumeliye geçişi, doğrudan doğruya Şeyhgil «Yediler» inin eseridir. Bir gün «Beşe Süleyman ile bu yedi acar» deniz kıyısında buluştular. Nasıl etsek te: «Rumeli İslâm ile bayındır olsa» diye düşündüler. O gece «Şeh Süleyman» bir rüyâ gördü: bütün erler toplaşmışken, görünmez eller:

«Diktiler önüne bir kâfur mum
«Şûlesinde görünür aksây'ı Rum
«Hoş minâreler yapılmış ol zaman
«Okunur savt'ı billend ile ezan.» (Me, 9).

Görüyoruz, Rumelinin fethi Osmanoğullarının rüyalarına Şeyhgil Yedilerinin baskısıyla girmiştir. O altbilinç karanlığında enerji kazanan ülküyü, bomba gibi Osmanlı bilincine çıkaranlar da gene Yedilerin başı olur. «Beğe» ligi, sonradan «Paşa»lığa çevrilen Orhan Gaazi oğlu Süleyman «Kâfur mum» ışığıyla tüm Rum ilinde «Hoş minareler»den avaz avaz ezanlar okunur görüsünü yoldaşı Gaaziye anlatır anlatmaz o: «Dedi bir fethe işarettir, tamam! - Himmet idinüz geçelüm cümlemüz - Din uğruna vecdür anda ölmemüz.» Yediler'in dinamizmi zincirinden boşandı. Abdülâzizin yorumu üzerine: Beşe Süleyman, Gaazi Ece, Gaazi İsrail, Gaazi Abdülmümin, Hacı İlbeği ve arkadaşları, gemi ile karşıya geçtiler. Beşe Süleyman: «Az zamanda çok etti fütûh - Sonra attan düşüp teslim etti ruh.» (Me, 9). Süleymanı «Bolayırda kodular», Türbesini yapıp, ertesi gün sağ kalanlarla gazâya çıktılar. Her davranış öylesine basitti. İş yapıldığı için, kişi tapıncı ile adanı aldatmıya kimse kalkmıyordu.

Osmanlının Rumeliye geçişinde Şeyhgilin oynadığı önemli rolü, resmî Tarih te gizliyemez. Cihannümâ (21) daha çok ayrıntılar verir: Süleyman Beşe ilkin Ece Bey ve Gaazi Fâzıl'la sözleşir. Bu adamlar, Virancahisar denilen yerde, Güğercinliğin aşağısından Çinlihisar yanlarına geçerler. Orada canlı bir esir yakalarlar. Öldürmek şöyle dursun, esire «Hil'at» giydirirler. Gönlünü alarak, Hisara girilecek yeri öğrenirler. Onun üzerine, 80 kişi toplanıp, sallarla karşıya atlarlar. Hisarı ele geçirirler. Burada adı geçen Fâzıl bey Şeyhin amcası, Gaazi Ece halasının torunudur.

(Kâti Çelebi: Cihannümâ, Elyazması, No. 170, s. 682, Köprülü Meh. Pş. Kütüphane.)

(19) Şeyhin babasının İsrail adı, Selçuklularla ilişiğini gösterir. Osmanlı türklerinde İsrail yoktur. Adlarını torunlarına vermek eski barbar geleneğidir. İlk Selçukun kardeşi İsrail idi. (Hammer, el. s. 65, 70)

(20) Menâkıb yazarı, Şeyhi Selçuk hânedanına bağlamakla, yetinmeye düşseydi, Yediler arasına gürgen tohumu derlemekle geçinenleri katmazdı, hiç değilse o noktada susardı. Menâkıb'ı insanüstü gerçek belgeliği kuşku götürmez. «Bu menâkıb içre ne kim söyledim — Şeyhten işitileri nakleyledim— Niceler Şeyhe menâkıb yazdılar— Yazdılar amma, havada gezdiler» derken Halil kuru «iddia» yapmaz.

GENÇLİK

İRANLI TALEBE ARKADAŞLAR VE DOST TÜRK TALEBELERİN DİKKATİNE

Yurdumuzda kurulu halk düşmanı şahlık rejiminin çürük temelinin sarsılması pek yakında yıkılıp ebediyen yok olacağını bütün dünya halklarına müjdelemektedir. Neden?

Çünkü çilekeş İran halkı bunu istemektedir. Çünkü Tarihin akışı bunu gerektirmektedir. Çünkü artık İran halkı da bütün barışçı insanlar gibi insanca yaşamak için ancak sömürücü kuvvetlerin yeryüzünden *silinmesi ile* elde edileceğine inanmaktadır. Çünkü emperyalistler bütün cephelerde bozguna, yani kaçınılmaz akibetlerine uğramaktadırlar. İşte Vietnam;

Bir tarafta emperyalistlerin seferber ettikleri kuvvetlerini en korkunç ve en vahşisi, karşılarında ise pirinç ve yeryüzüne gelmiş ve gelecek olan insan örnekleri. İran halkı ve bütün sömürülen diğer halklar nihai zafere ulaşmak için Vietnam örneği bir savaş vermek üzeredirler. Ülkemizde ki mevcut kukla kompradorlar iktidarı ve başı olan şah halkın yenilmez kuvvetinden sonsuz bir ürkeklik gösteriyorlar.

Şah, yurt içinde emperyalistlerin ilerici güçleri imha fermanını uygulamaktadır. Yüzlerce gençhalkçı subayı kurşuna dizdiriyor, vatansever ilerici aydınların idam hükümlerine kanlı parmağını basıyor, Amerikalı işkence uzmanları tarafından idare edilen yeni yeni hapishaneler açıyor ,üniversitelere komando paraşütçü birliklerini indirerek herşeyi yıktırıp yaktırıyor ve ırzlara geçiyor. Kabrolası milli emniyeti ile polis ve jandarma ile başta köylü işçi ve aydınlar olmak üzere bütün halkımızı boğucu hayat şartlarına sokuyor. Neden bunları yapıyor? Çünkü *emperyalizm* ülkemizde iktisadi sömürücülüğüne rahatça devam edebilsin diye.

İran Novin Partisinin İstanbuldaki şubesi talebe derneği görünüşündedir. En lüks şekilde döşenen Parti Lokalinin kirası 1.000.— TL. sının üstünde olup bütün masrafları İran Baş konsolosluğu ve Türk İran Dostluk Cemiyeti tarafından karşılanmaktadır. İran Novin Partisinin Türkiyedeki satılmış Propagandistleri burada öğrenim yapmakta olan bizlerden de partiye bağlıyarak Şah Diktatörlüğüne karşı açtığımız savaşta birliğimizi parçalamak gibi alçak niyetleri hepimizin bildiği bir gerçektir. Ne uçakla seyahatler ve burs temini gibi vaatler ve ne de çeşitli baskı metodları bizlerin sonuna kadar yılmadan götüreceğimiz savaşı önleyemeyecektir.

İran'daki baskı rejiminin Türkiye'de de denenmesini yapmak istediği bu yeni oyun da her zamanki gibi mutlaka fiyasko ile sonuçlanacaktır.

Kutsal dostluk sözünü kötü ticaret amaçları için kullanan çift pasaportlu sözde İran'lı olan Türk — İran dostluk cemiyeti üyeleri şunu bilmelidirler ki mutlaka ihanet belgelerinin altında ezileceklerdir.

Şah rejimi, Türkiye'de kurduğu «Hizbi İrani Novin» kardeş Türk Halkının Anayasa ve Egemenliğine saygısızlığın bir örneğini teşkil edecek olan böyle küstahça davranışa karşı gereken cevabın verilmesini kahraman Türk Gençliğinden, Muhterem Basından ve saygıdeğer Türk Aydınlarından istiyoruz.

Yaşasın İran ve Türk Halkları arasındaki gerçek dostluk.

Türkiye'de Öğrenim
Yapan İran
Gençliği

YURTTAŞ :

Türk Yüksek Öğrenim Gençliği Temsilcileri olarak *Arap* — İsrail çatışmasında ARAP ÜLKELERİNİ DESTEKLEDİĞİMİZİ AÇIKLARIZ.

Çünkü :

Bu savaş yoksul Arap ülkelerinin saldırgan İsrail'e karşı yaptığı BAĞIMSIZLIK SAVAŞIDIR.

Çünkü :

Bu savaşın kısa zamanda barışa ulaşması haklıların saldırganlar karşısında *haklarını elde* etmesine bağlıdır.

Çünkü :

Bu savaşın uzaması Orta-Doğu ülkelerinin değil, petrol sömürüsünü sürdürmek isteyen ve iki tarafa da silâh satan emperyalist yararınadır.

Çünkü :

Kıbrıs meselesi de Arap ülkelerinin *desteğine* bağlıdır.

Bu sebepten :

NATO üslerinin Arap ülkelerine karşı kullanılmaması gereklidir.

Hiç bir ülke İsrail'e silâh ve harp aracı yardımında bulunmamalıdır.

Kıbrıs'ta Türk halkının ezilmesi için kulanılan 6. Filo'ya bu kere de Arap ülkelerine karşı kulanılırken Türk limanlarından ikmal yaptırılmamalıdır.

Türkiye'deki üs ve tesisler Arap ülkelerine karşı kullanılmamalıdır.

Ancak böyle bir davranış bağımsızlık politikamızın belgesi olacaktır.

Bütün bunlardan dolayı «YURTTA SULH CİHANDA SULH» ana ilkeli Türk Yüksek Öğrenim Gençliği adına bütün yurttaşların ve Millet Meclisi üyelerinin Arap Ülkelerini desteklemelerini dileriz.

MUTLU VE GÜZEL GÜNLER TÜRK ULUSUNUNDUR.

T.M.T.F. II. Baş. — Faruk YALNIZ
İ.T.Ü.T.B. — Hasan YALÇIN
İ.Y.T.O.T.B. — Sait BÜLBÜL
İ.T.Ü.T.O.T.B. — Taner ÇAKIROĞLU